CANADA

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS

Canada - for Sportsmænd

Canada er et ideelt Land for Turisten og Sportsmanden. Dets Floder, Søer og Bjerge giver En Lejlighed til en Ferie i den store, fri Natur og til Sport af alle Arter.

Se Niagara Faldene, Ontario's Søer og Skovegne, den gyldne Prærie, Klippebjergene, de solbeskinnede Bjergskraaninger ved Pacific-Kysten og det romantiske Alaska.

Mount Robson, Canadas højeste Bjerg i British Columbia.

Jagt- og Fiskeri-Ture organiseres af Canadian National Railways og Førere skaffes. En Sportstur gennem Canada vil være et Minde, der varer for Livet.

Turister og Sportsmænd, der ønsker yderligere Oplysninger om Ture i Canada, bedes skrive til

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS,
Raadhuspladsen 35[1], København B.

»Hov efter Hov, saa langt Øjet kan se«.
En Hvedemark i Alberta.

FORORD

Dette lille Skrift skal kun tjene som en ganske kortfattet Redegørelse over nogle af de mange interessante Forhold, der er ejendommelige for Livet i Canada. Det beskæftiger sig derfor hovedsagelig med Landbruget, Canadas vigtigste Næringsvej, der i Reglen er det Emne, som Danskerne oftest ønsker Oplysninger om. Imidlertid er det ikke Hensigten her at gaa i Enkeltheder, men derimod blot at fremsætte disse Oplysninger paa saa overskuelig en Maade som muligt i Forvisning om, at de, der maatte ønske yderligere Underretning, vil henvende sig til De Canadiske Statsbaners Oplysningsbureau i København.

For saa vidt, det lader sig gøre at give dette betydelige Emne en omfattende Behandling paa saa begrænset et Sideantal, er disse Oplysninger aldeles nøjagtige, hvad den Kendsgerning, at Canadian National Railways, foruden at være Landets største Bane, tillige er en Statsbane, iøvrigt turde være Læseren en Borgen for. Desuden er det Banen yderst magtpaaliggende i saa vid Udstrækning som muligt at være de Nyankomne behjælpelig med at overvinde saadanne Vanskeligheder, der ellers kunde blive en Hindring for deres Fremgang og Velfærd. Indvandreren og De Canadiske Statsbaner har nemlig saa at sige fælles Interesser, idet Banen kun vil kunne faa sit fulde Opsving, dersom de, der bosætter sig i dens vidtstrakte Opland, har Held med sig.

Til dem, der har bestemt sig til at rejse til Canada, vil De Canadiske Statsbaners Oplysningsbureau i København gerne sende yderligere Oplysninger, og bedes man benytte det i Bogen vedhæftede Postkort eller sende Brev til

CANADIAN NATIONAL RAILWAYS' OPLYSNINGSBUREAU

Raadhuspladsen 35[1], København B.

1926

CANADA

Canada omfatter den nordlige Halvdel af Nordamerika og har et Areal af 3.729.665 Kvadrat-miles. Skønt Landet er saa stort, er Befolkningen ikke jævnt fordelt, idet dets Indbyggere, der er paa ni Millioner eller derover, i de østlige Provinser lever i folkerige Byer og Købstæder eller i tætbeboede, vidt fremskredne Kommuner. I de vestlige Provinser, hvor Byerne og Købstæderne er mindre, og hvor Landet ikke er saa tætbefolket som mod Øst, lever Indbyggerne — paa faa Undtagelser nær — i blomstrende Kolonier, hvor de næsten altid kan staa i passende Forbindelse med hverandre og med Omverdenen, takket være et vidtforgrenet Banenet, et omfattende Postvæsen samt Telefon, Telegraf og Radio. Nu om Stunder findes der kun faa Steder, hvor ikke et Dagblad med Dagens Korn- og Kvægpriser modtages regelmæssigt, og hvor man ikke kan høre en Aftenkoncert enten fra den ene eller den anden af De Canadiske Statsbaners ti store Udsenderstationer.

De nordlige Egne af dette mægtige Omraade er dog endnu saa godt som ubeboede, idet Koloniseringen hidtil er foregaaet over en lang, smal Strimmel, der imidlertid stadig breder sig nordefter, efterhaanden som Befolkningen vokser, og Kapital og Arbejdsevne muliggør Udviklingen.

SELVSTYRE — RETSPLEJE

Canada bestaar af ni Provinser eller Stater. For Overskuelighedens Skyld kan de deles i Grupper. Ved Atlanterhavet ligger *Søprovinserne:* Nova Scotia, Prins Edward Øen og Ny Brunswick; *Central-Provinserne* er Quebec og Ontario; *Prærieprovinserne:* Manitoba, Saskatchewan samt Alberta; og til sidst: Britisk Columbia ved Stillehavet. Denne Gruppering vil gøre det lettere at forstaa Landets naturlige Inddeling, end hvis hver Provins blev beskrevet for sig.

Hver af disse Provinser har sin egen Regering, bestaaende af en lovgivende Forsamling, et udøvende Ministerium og en Guvernør, som udnævnes af Parlamentet i Ottawa, der er Sædet for hele Rigets Forbundsregering.

Canada har Selvstyre, vedtager selv sine Love og Traktater og danner en af Staterne i det britiske Verdensrige. Ingen Skat kan paalignes, dersom ikke Folket har givet sit Samtykke dertil gennem dets Repræsentanter i det canadiske Parlament. Der kan ikke erklæres Krig undtagen med den canadiske Regerings fulde Samtykke, og ikke heller er der tvungen Værnepligt. I praktisk talt alle Provinserne har med 21 Aars Alderen enhver canadisk Statsborger eller naturaliseret Person — Kvinder saavel som Mænd — fri Stemmeret og er følgelig valgbar til Parlamentet eller til Provinsernes respektive lovgivende Forsamlinger.

Canada er bekendt for sine udmærkede Love og Retspleje. Borgernes Liv og Ejendom beskyttes paa en betryggende Maade i alle Provinser og Territorier. Dommerne udnævnes paa Livstid af Forbundsregeringen, og Canada er forskaanet for de Onder, der undertiden synes at være Følgen af et valgbart Retssystem. Dommen falder hurtigt uden de ærgerlige, farlige og altfor kostbare Opsættelser, som undertiden finder Sted i andre Lande, medens de canadiske Dommere tillige har Ry for deres Upartiskhed, hvad der bidrager mægtigt til at øge Respekten for Rigets Love. Der findes ikke mange andre Lande i Verden, som kan rose sig af saa faa Forbrydelser, ikke heller bliver Forbrydelserne andetsteds opklaret saa hurtigt og tilfredsstillende straffet som her.

NOGLE AF DE VIGTIGSTE BYER

Omtrent 50 % af Canadas Befolkning findes i dets Byer og Købstæder. Nogle af de vigtigste Byer i Søprovinserne er Halifax — De Canadiske Statsbaners østligste Station; St. John, ligeledes en Havneby; Sidney, Centret for Kulminedriften, og Charlottetown, Hovedstaden paa Prins Edward Øen. I Quebec ligger Montreal, der er Canadas største By, og som nu med Forstæder har over 1.000.000 Indbyggere. Den er Canadas vigtigste Havneplads, idet den er det betydeligste Udskibningssted ved St. Lawrence Floden for søgaaende Skibe.

Montreal er saavel en stor Handels- som Industriby. I den er De Canadiske Statsbaners Hovedkontor beliggende. Quebec, Provinsens Hovedstad, er den ældste By i Riget. Næsten hele dens Befolkning er fransktalende. Fra April til December gaar tredje Klasses Passagererne til Canada i Land her og tager videre med De Canadiske Statsbaner til andre Dele af Riget. Andre betydelige Byer i denne Provins er Sherbrooke, Hull og Three Rivers.

Den vigtigste By i Ontario er Toronto med henved 600.000 Indbyggere. Den er Provinsens Hovedstad og er Landets førende Industriby, idet den har ca. 3000 Fabriker. I denne Provins ligger ogsaa Byen Ottawa, hvor Forbundsregeringen har sit Sæde. Hamilton har en stor Industri og frembringer mange forskellige Varer. Af andre betydelige Byer findes der London, Brantford, Windsor, Kitchener, Port Arthur og Fort William.

Winnipeg er Manitobas og tillige Vest-Canadas vigtigste By. Den har omtrent 275.000 Indbyggere. I Lighed med Byen Toronto har den en sand Overflod af elektrisk Drivkraft og til den billigste Pris i Verden. Dens Fabriksvirksomhed vokser hurtigt. Den har det største Hvedemarked i Verden og er Hovedsædet for De Canadiske Statsbaner i Vesten. Andre betydelige Byer i Manitoba er Brandon og Portage la Prairie.

I Saskatchewan er de førende Byer Hovedstaden Regina, Saskatoon, Prince Albert og Moose Jaw. I Alberta findes Hovedstaden Edmonton, en af de skønnest beliggende Byer i Canada, og Calgary nær Rocky Mountains' Randbjerge. I Britisk Columbia er Vancouver den mest bemærkelsesværdige By. Den har med Forstæder ca. 245.000 Indbyggere. Den er De Canadiske Statsbaners vestligste Station. Dens Betydning som Havneplads er stærkt stigende, idet en stor Procent af Vest-Canadas Sæd afskibes herfra, for via Panamakanalen at gaa til Storbritannien. Det er en henrivende, gammeldags By med det mest bedaarende Klima, man kan tænke sig. Byen Prince Rupert er De Canadiske Statsbaners nordligste Endestation. Byen danner desuden Basis for et storstilet Fiskeri og har en glimrende Havn. New Westminster og Nanaimo maa ogsaa nævnes blandt denne Provins's vigtigste Byer.

Sunde og bekvemme Bankforhold i Canada.

Der findes elleve Hovedbanker, som ved 4000 Filialer er repræsenteret i hver en By og Købstad overalt i Canada, og desuden kan der i mange Landsbyer foretages de samme Bankforretninger som i de største Handelsbyer. Canadas Bankforhold maa regnes blandt Verdens sundeste og mest betryggende for Indskyderne.

I Tilknytning til Bankerne findes yderst solide Kreditkasser, medens Livsforsikrings-Selskabernes store Fremgang maa betragtes som et af Landets mest betydningsfulde Fænomener paa det økonomiske Omraade. Summen af de tegnede Forsikringer er næsten lige saa stor, som den var i de Forenede Stater, da disses Folkemængde var syv Gange større end Canadas er i Øjeblikket.

DE CANADISKE STATSBANERS FORMAAL OG VEJLEDNING

Det er ikke Hensigten med dette lille Skrift at opfordre danske Statsborgere til at forlade deres Fædreland for at skabe sig en Fremtid andetsteds. Intetsteds forstaar man at værdsætte, eller er man saa klar over Grunden til Danmarks betydelige Fremskridt gennem det sidste halvhundrede Aar, som i Canada. Canadierne har været blandt de første til at anerkende og tage Lære af den Energi, Foretagsomhed og Samfundsfølelse, der i det nævnte Tidsrum har bidraget til at give Danmark saa stor en Fremgang paa Landbrugets og Oplysningens Omraade, idet Canadierne har studeret de indvundne Resultater paa nært Hold og tillige har givet de Danske, der bosatte sig i Canada, rig Lejlighed til at gøre de Erfaringer, de har høstet i Hjemlandet, frugtbringende i deres nye Fædreland ved at meddele dem til andre. Canada skylder saavel de danske Kolonier indenfor dets Grænser som den enkelte Dansker mere, end det nogen Sinde kan gengælde. Mænd som Hr. C. P. Marker, Provinsen Albertas Mejerikonsulent, Hr. P. Pallesen og Hr. Mørkeberg i samme Provins, der alle tre er blevet udmærkede af Hans Majestæt Kongen af Danmark, er kendte vidt og bredt over hele Riget for deres aldeles ubetalelige Arbejde for det canadiske Mejeri- og Andelsvæsen. Hvor som helst de saa har bosat sig, har Danskerne, paa faa Undtagelser nær, hurtigt følt sig hjemme i Landet og er ved Driftighed og strengt Arbejde kommet godt i Vej.

Det er denne Kendsgerning i Forbindelse med Bevidstheden om, at der i et lille Land med en hurtigt voksende Befolkning, altid maa være et betydeligt Antal Mennesker, som af egen Drift vil søge Lykken andetsteds, der faar Canada til at byde Danskerne hjerteligt velkommen, og for bedre at kunne sikre dem et heldigt Resultat gennem fuldt ud paalidelige og fornuftige Raad er det, at De Canadiske Statsbaner har oprettet et Oplysningsbureau i København.

De Canadiske Statsbaners Virksomhed og Formaal.

De Canadiske Statsbaner har Forstaaelsen af, at det rette Øjeblik til at vejlede Folk, der har i Sinde at bosætte sig i et ukendt Land, ikke er inde, naar først de har spildt baade Tid og Penge under mislykkede Forsøg paa at komme i Gang under fremmede Forhold, men maa gribes paa et tidligere Tidspunkt, for at den Slags Fejltagelser kan forhindres og den Nyankomne derved lettere blive i Stand til at gøre snarlig Fremgang. En tilfreds og heldig Nybygger er en stor Gevinst for Canada og dets Statsbaner, og for bedre at kunne opnaa dette Resultat er det netop, at De Canadiske Statsbaners enestaaende, vejledende Virksomhed er blevet oparbejdet.

Hvad er De Canadiske Statsbaner, og hvori bestaar den Støtte, der ydes Nybyggeren? Som tidligere nævnt, ejes og drives De Canadiske Statsbaner af det canadiske Folk. Naar undtages de tyske Statsbaner, er det den største Statsbane i Verden. Den ejer og benytter et Banelegeme paa næsten 23.000 engelske Mil, Telegraflinier paa 102.000 engelske Mil, et stort Ekspreskompagni, der transporterer Gods til alle Dele af Verden, en Række af de bedste Hoteller tværs over Canada og en Flaade paa 49 Handelsskibe, der befarer alle Ruter hele Verden over. Det er den eneste Bane, der betjener alle Canadas ni Provinser. Som Canadas Statsbane og admi-

Kort, der viser Canada's forskellige Provinser.

nistreret under Regeringens Kontrol giver den selvfølgelig kun fuldt paalidelige Oplysninger. Iøvrigt kunde det intet Øjeblik betale sig for den at forvanske sine Fremstillinger eller give Raad, der ikke var til at stole paa, og dens Beskrivelse af Forholdene kan betragtes som autoritetsmæssig. Det maa selvfølgelig huskes, at i saa lille en Bog som denne er det aldeles umuligt at samle et saadant Fond af Oplysninger, som maaske mange gerne vilde have. Yderligere Oplysninger og en til hvert enkelt Tilfælde passende Vejledning gives med Glæde af De Canadiske Statsbaners Repræsentant i København. Denne Bog kan kun i Korthed beskrive Livet og Forholdene i Landet.

De Canadiske Statsbaner løber gennem de største Arealer af frugtbart, men uopdyrket Land, som nu er til Salg i Canada. Banens eneste Interesse i de danske Nybyggere og i hvem der ellers maatte komme til Canada er blot dette: at se dem bosat og godt i Vej et eller andet Sted i Nærheden af dens Linier. Naar Nybyggerne opnaar et godt Resultat, er det nemlig ensbetydende med en stadig Strøm af Gods, Livsbetingelsen for en Jernbane, og kun naar de rige Hjælpekilder langs De Canadiske Statsbaner udnyttes mere intensivt, kan Banens Indtægter naa op til Maksimum.

Hvilken Støtte yder De Canadiske Statsbaner Nybyggeren?

Den Politik, som De Canadiske Statsbaners Bestyrelse i Montreal har gjort sig til Talsmand for, og som samvittighedsfuldt følges i dens forskellige Kontorer i Storbritannien, Holland, Danmark, Norge og Sverige, gaar i Korthed ud paa følgende:

At bidrage til, at Udvandrerne bosætter sig i Canada under saadanne Forhold, at der er et vist Maksimum af Muligheder for, at de vil faa et gunstigt Resultat af deres Landbrug, og at de vil kunne nyde Gavn af saadanne sociale og religiøse Institutioner, som er nødvendige for den enkeltes Velfærd og Lykke.

At udbrede saadanne Oplysninger, der kan skabe Kendskab til Landets mange store og rige naturlige Hjælpekilder samt til dets omfattende Muligheder for industrielle Virksomheder, saa at Kapital fra andre Lande vil tilflyde Canada og blive anbragt, hvor Foretagsomheden bliver retfærdigt belønnet.

At opmuntre til Forbedringer paa Landbrugets Omraade, saa at flere forskellige Metoder kan bringes til Anvendelse ved Jordens Dyrkning, og for at Mængden af Afgrøde, Kvæg og Mejeriprodukter maa øges i Overensstemmelse med Efterspørgslen og Forholdene.

At arbejde Haand i Haand med Canadas Forbundsregering samt med hver Stats særlige Regering og tillige med alle Landets Forretningsorganisationer for at fremme enhver Foranstaltning, som vil kunne bidrage til en stigende Indvandring af dertil egnede Personer, og for at udvirke, at de kan bosætte sig paa saa fordelagtige Vilkaar som muligt.

For bedre at kunne forfølge dette Formaal har Banen, som før nævnt, oprettet et Kontor i København, hvor Folk, der tænker paa at rejse til Canada, kan faa de mest paalidelige Oplysninger om Landets forskellige Provinser og Egne, om dets Livsforhold og om den Jord, Nybyggerne kan erhverve sig, foruden alle Slags Oplysninger om, hvorledes man faar Landarbejde, hvad Rejsen koster, hvad Nybyggeren bør medbringe, hvilken Tid, der er den bedste at tage til Canada paa, og om mange andre Ting, som alle er af Vigtighed for den, der agter at bosætte sig i et fremmed Land.

Nybyggeren modtages og skaffes Arbejde.

Naar Nybyggeren har indhentet alle disse Raad og modtaget det specielle Introduktionskort, som De Canadiske Statsbaners Repræsentant i København forsyner ham med, kan Rejsen tiltrædes. Nybyggeren ankommer til Halifax eller Quebec. Fra det Øjeblik han lander, og indtil han er anbragt paa en Gaard, staar De Canadiske Statsbaners Indvandringsbureau ham bi med Raad og Daad. Dets Repræsentant modtager ham paa Skibet, hjælper ham over Formaliteterne ved Landgangen, følger ham til Toget og sørger for, at han faar tilstrækkelig Bistand og Vejledning til, at Jernbaneturen kan foregaa let og behageligt. Derefter rejser Nybyggeren hurtigt og bekvemt til sit Bestemmelsessted.

I Montreal og Winnipeg har De Canadiske Statsbaner fuldt udrustede Organisationer af Folk, der er omhyggeligt uddannet i Landvæsen og alt, hvad der kommer ind under Kolonisternes Arbejde. Førstnævnte By betjener Øst-Canada, og den sidstnævnte de fire vestlige Provinser. Største Delen af Indvandrerne tager direkte til Winnipeg. Forud for deres Ankomst bringer Telegrafen Besked om dem, og flere Timer før de naar dertil, staar Kolonisations-Departementets Tjenestemænd paa Toget for at faa fuld Besked om hver især — hvor Vedkommende helst vil hen, og hvilket Slags Landarbejde han ønsker at udføre.

Tusinder af Forespørgsler om mandlig Hjælp til Landbruget strømmer ind fra Landmænd i alle Dele af Riget, og — stadig med den Nyankomnes fremtidige Velfærd for Øje — vælges der ham nu en Plads blandt disse. Som Regel kan han allerede naa sit Bestemmelsessted samme Dag, han ankommer til Winnipeg. Han faar en Billet til en særlig billig Pris, modtager et Introduktionsbrev til sin Arbejdsgiver, følges til Toget, og et Telegram afsendes til De Canadiske Statsbaners Agent paa det Sted, hvor Indvandreren skal have Plads. Agenten underretter Landmanden, der henter Indvandreren paa Stationen ved hans Ankomst. Det bør her tilføjes, at Danskerne er særlig velsete i Winnipeg paa Grund af den Redebonhed, hvormed de som Regel er parate til at tage fat paa Arbejdet og lempe sig efter de nye Forhold. Der gøres saa meget som muligt for at anbringe dem hos Landsmænd, men dette lader sig dog ikke altid gennemføre. Mange canadiske saavel som engelske og skotske Landbrugere beder nemlig udtrykkelig om, at Danskerne maa blive sendt til dem.

Men De Canadiske Statsbaners Forsorg har et endnu videre Virkefelt. Der kommer mange Danske, som gerne vil købe Jord straks, skønt De Canadiske Statsbaner finder det raadeligst, at de venter, indtil de har haft Lejlighed til at sætte sig lidt ind i Forholdene. Men naar Indvandreren føler sig skikket til selv at eje en Gaard, er De Canadiske Statsbaner ham til Tjeneste saavel med sagkyndige Raad ved Valget af den Egn og Farm, han kunde tænke sig at starte paa, som med kyndig Bistand ved Indkøbet af Besætning og Redskaber. Der tages intet Salær for denne Tjeneste, da en Nybygger, der er godt i Vej — som før nævnt — er en stor Gevinst for Jernbanen; og er Begyndelsen god, skal han ogsaa nok faa Held med sig. I denne Forbindelse maa det nævnes, at visse Arealer er

En Kolonist-Jernbanevogn paa De Canadiske Statsbaner.

holdt tilbage til danske Nybyggere; Oplysninger herom kan gives paa Forlangende.

De Canadiske Statsbaners Kolonisations-Departement yder praktisk Hjælp til baade nye og gamle Kolonister, og gennem dets Landbrugsafdeling giver det sagkyndige Raad og Bistand angaaende Beliggenhed, Byggeplaner, Materiale, Opdyrkningsmetoder, Vekseldrift, Foderurter, Saasæd, Kvæg, Mejerivæsen, Salget af Sæd og øvrige Produkter samt paa alle andre Omraader, hvor sagkyndig Hjælp og Vejledning kan være til Nytte.

Forbundsregeringens Landbrugsministerium, der overalt i Canadas Provinser gør et stort Arbejde for at anbringe og vejlede Nybyggerne, baade ved Ankomsten og paa selve Bestemmelsesstedet, og hvis Konsulenter besøger mange af dem senere hen for at raade dem angaaende Bedriften, virker Haand i Haand med De Canadiske Statsbaner.

Hvem bør tage til Canada?

Da der gøres saa meget for Indvandreren, er det vigtigt, at han er parat til straks at arbejde — og arbejde haardt. Canada byder paa store Muligheder, men kun for den, der er villig til at tage fat og arbejde støt og stræbsomt. Hvem, der gør det, vil ogsaa høste Belønningen derfor. Men upraktiske og lade Mennesker lider nøjagtig samme Skæbne i Canada som alle andre Steder i Verden, og det er den Slags Personer, der undertiden beklager sig. Saskatchewans Førsteminister, endnu en ung Mand paa de fyrre, som indvandrede fra England, da han var sytten, har rammende udtrykt Sagens Kærne i følgende Ord: »Canada flyder med Mælk og Honning, men kun for den, der vil malke og holde Bier.«

Det er Udnyttelsen af Canadas mange og store Betingelser for Agerbrug, Minedrift, Skovbrug og Fiskeri, der frembyder saa rige Muligheder. Jorden er billig, og med moderne Redskaber kan et stort Areal hurtigt opdyrkes. Som Følge af Krigen lider Canada, i Lighed med andre Lande, under det trykkede Verdensmarked, men dette Forhold er nu for Canadas Vedkommende betydeligt bedret. Paa Landet har Forholdene gennem en længere Aarrække ikke været saa gode, som de i Øjeblikket er, takket være de forholdsvis lave Priser paa Jord og de forhøjede Priser paa Landbrugets Frembringelser. Avlsredskaber staar desuden paa et meget rimeligt Prisniveau. Prisen paa alle Slags Landbrugsprodukter, men særlig paa Sæd, er steget betydeligt i Løbet af de sidste 10 Aar. Denne Vending til det bedre har skabt en stærk Optimisme overalt i Landet. Sidste Aars Høst har været af de bedste, og Sædpriserne synes ogsaa at være tilfredsstillende. Virkningen heraf vil uden Tvivl resultere i et endnu betydeligere Opsving for Landbruget.

Hvad Canada har mest Brug for, er Landmænd eller Landarbejdere med lidt Erfaring og helst ogsaa med lidt Kapital. Men for dem alle, baade dem med og uden Kapital, gælder dette, at de gør bedst i at tilbringe et Aar eller mere paa en canadisk Farm, saa de kan sætte sig ind i de canadiske Metoder og Forhold, før de selv køber Jord. Saadanne Folk, der vil arbejde for en rimelig Løn, kan faa Pladser paa gennemsnitlig fra 25 til 50 Dollars om Maaneden til at begynde med, samt Kost og Logis; i nogle Tilfælde gives der mere, men det afhænger hovedsagelig af vedkommendes Erfaring og Dygtighed. Selv om man er kendt med det danske Landbrug, maa man huske, at det canadiske foregaar efter ganske andre Metoder, og før den Nyankomne har lært disse og har givet Bevis for, at han er en villig og brugbar Mand, kan han ikke vente at blive lønnet efter højeste Skala. Det, det kommer an paa for Indvandreren, er ikke straks at faa en høj Løn, men derimod dette: at sikre sig en Plads hos en dygtig Farmer, hvor han hurtigt kan sætte sig ind i det canadiske Landbrug og faa det Lov paa sig, at han er en duelig Arbejder. Tager en enlig Landarbejder til Canada, faar han næsten altid Ophold i Familien og spiser ved Farmerens Bord. Han arbejder i Marken sammen med Farmeren, og man venter, at han vil gøre lige saa godt et Dagsarbejde som Farmeren selv.

De Canadiske Statsbaners Station i Winnipeg, hvor de Nyankomne bliver modt ved Ankomsten.

Anbringelsen af Folk, der ikke er kendt med Landbruget.

Canada tager ogsaa mod en Mængde Mennesker, som er ivrige efter at lære Landvæsen. Saadanne Folk faar selvfølgelig ikke saa let Plads og maa være rede til at gaa for en temmelig lav Løn i Begyndelsen, da de ikke er til ret megen Gavn, indtil de faar lært, hvad de skal gøre, og hvorledes de skal udrette det, og har vist, at de er villige til at tage ved Lære og gerne vil gøre Fremskridt. For disses Vedkommende er det dobbelt vigtigt at blive godt anbragt, og her er det atter en betydelig Fordel at tage til Canada under De Canadiske Statsbaners Auspicier, idet man saa er sikker paa at faa Raad og Vejledning ved Ankomsten. Begyndelseslønnen for ukyndige Arbejdere er som Regel fra 15 til 25 Dollars om Maaneden samt Kost og Logis, i nogle Tilfælde er den dog højere. En Mand, som kan følge et Par Heste, og som desuden er lærvillig, kan hurtigt opnaa større Løn. I det hele taget kan det ikke noksom fremhæves, hvor vigtigt det er at have baade Lyst og Vilje til at lære og til at tage fat. Hvem der kan og vil dette, og som er rede til at leve under lidt ubekvemme Forhold, ja, maaske endog til at døje Genvordigheder, vil snart kunne gøre sig gældende i Samfundet og saaledes blive sin egen Lykkes Smed. Men den, der rejser ud i Haabet om kort Arbejdstid, høj Løn og kun lutter tiltalende Forhold, vil høste mange ubehagelige Erfaringer.

Ved Ankomsten mødes de Nyankomne og bliver hjulpne til at finde Arbejde ved Landbruget.

I Høstens Tid er Lønnen højere og kan være fra 3 Dollars om Dagen og opefter. Særlig betroede Mænd, saasom Maskinister og Fyrbødere, der passer Maskinen, Lokomobilet eller Kraftanlægget under Tærskningen, faar endnu højere Løn, idet den kan beløbe sig til indtil 10 Dollars om Dagen samt Kost og Logis. Tærskningen varer som Regel til sidst i November.

Det er af største Vigtighed for Indvandreren at sikre sig et Introduktionskort hos De Canadiske Statsbaners Repræsentant i København. Kortet virker nemlig som en Slags Anbefaling og hjælper Indehaveren til Arbejde paa en Farm.

At komme i Ry for at være stabil.

Den Nyankomne gør bedst i ikke at skifte Plads for ofte. Det er nemlig umaadelig meget værd at faa Ry for at være stabil, og det er ganske forbavsende, saa hurtigt Folk vil interessere sig for en saadan Mand. I Canada, hvor Bekendtskaberne indledes saa let, kan man snart faa dette Lov paa sig, hvis blot man tager fat paa Arbejdet med den rette Vilje. En Mand, der har Ord for det, vil med Lethed kunne købe Jord eller leje en Farm, saa snart han har været et Par Aar i Landet. Om Lejlighed gives, er det bedst for Indvandreren straks at tage Arbejde for et Aar ad Gangen, men desværre kan det ikke altid opnaas. I Øst-Canada holder en stor Procent af Landbrugerne Tjenestefolk hele Aaret rundt, og om Vinteren gives der rig Lejlighed for Indvandreren til at gøre sig bekendt med mangt og meget nyt og da i Særdeleshed med Kvægets Røgt og Opdræt. I Vest-Canada fæster et mindre, men dog stadigt voksende Antal Landmænd Folk for tolv Maaneder ad Gangen. — Om Vinteren betaler det sig langt bedre at blive ved Landarbejdet for en betydelig nedsat Løn, hvad den ofte bliver, end at strømme ind til Byerne, hvor Sparepengene hurtigt svinder ind, og der maaske intet Arbejde er at faa.

Arbejdsforholdene i de canadiske Byer.

Skønt De Canadiske Statsbaners Kolonisations-Departement er villigt til, naar som helst det kan, at hjælpe dem, der har bestemt sig til at tage til Canada for at søge Fabriksarbejde, og da særlig saadanne, som har i Sinde at bosætte sig der til Stadighed, kan dog intet bestemt loves i Øjeblikket. De Forhold, der har fremkaldt den store Arbejdsløshed i Europa, har ogsaa, om end ikke saa stærkt, gjort sig gældende i Canada. Følgelig har Byerne i Øjeblikket Arbejdskraft nok. Praktisk talt kommer Klagerne over ikke at kunne faa Arbejde fra Folk, som er taget til Canada i den Tro, at de kunde nøjes med at arbejde en kort Tid paa en Farm og derefter søge ind til Byerne. De, som ikke vil lade sig raade og ikke vil lempe sig efter Landets økonomiske Forhold, maa selvfølgelig tage Skade for Hjemgæld.

Landarbejderen bliver modt paa De Canadiske Statsbaners Station af Farmeren.

CANADAS KLIMA

En Nybyggers Hjem i Nærheden af Edmonton, Alberta.
Den Mand, der skaber sig Ry for Stabilitet og Arbejdsomhed, vil ikke finde det vanskeligt at begynde for sig selv.

Det turde være tvivlsomt, om der findes noget Klima i Verden, om hvilket der hersker saa mange Vrangforestillinger som om Canadas. Og ikke uden Grund, da Canada halvt om halvt er et Fastland og indenfor sine Grænser næsten rummer lige saa stor en Mangfoldighed af Klimaer som det europæiske Fastland. Europæerne tror ikke, at Temperaturen er den samme i Italien som i Norge, eller at Ruslands Stepper har samme aarlige Nedbør som Wales, ikke heller, at det skotske Højland har lige saa mange Timers Solskin som Sydfrankrig. Paa samme Maade forholder det sig med Canada, hvor Klimaet som Følge af de forskellige Egnes Højdeforhold, Beliggenhed og Luftens og Havets Strømninger frembyder alle de ovenfor antydede Variationer.

Canada er et Land, som særlig egner sig for den Folkerace, der bebor Størstedelen af Skandinavien, Holland, Nordtyskland, Belgien, Nordfrankrig og de britiske Øer. Det er en Type, som bedre end andre Racer trives under Himmelstrøg, hvor Afstanden mellem Temperaturens Yderpunkter er stor, og kun i et saadant Klima udvikles dens betydeligste Anlæg. Aarstidernes Vekslen fra Sommerens Varme til Vinterens Kulde synes at virke som en fysisk og sjælelig Stimulans, der skaber den Energi og Vindskibelighed, det Mod og den Beslutsomhed, der er Grunden til den fremskudte Stilling, disse Landes Befolkning indtager. Som Stefánsson, Canadas Polarforsker, engang har sagt: »Om saa Bananer og Yams vokser nok saa villigt, kan Klimaet ikke kaldes godt, dersom Mennesket forsumper. Menneskets Energi naar, sjæleligt saavel som legemligt, sin højeste Udvikling i de nordlige Klimaer.« Med andre Ord, Canada er et Land, hvor Danskerne trygt kan bosætte sig i Bevidstheden om, at dets Klima passer for dem, saa at deres Efterkommere dér vil faa samme Fond af Mandsmod og Styrke i Eje som deres Forfædre.

Ved sidste Folketælling (i 1921) viste det sig, at over halvfemsindstyve Procent af Canadas Befolkning var af nordeuropæisk Afstamning, medens mindre end een Procent var Orientalere, og kun een Femtedel Procent var Negre.

Intet Land i Verden har et sundere Klima end Canada. I Særdeleshed gælder dette for de fire vestlige Provinser (Manitoba, Saskatchewan, Alberta og Britisk Columbia). Nedenstaaende Tabel viser Fødslernes Antal og Dødeligheden for disse Provinser. Intetsteds i Verden er Dødeligheden saa lav.

Provins	Aar	Fødslernes Antal pr. 1000	Aar	Dødeligheden pr. 1000
Saskatchewan	1920/2	23,0	1922	7,7
Manitoba	1920/2	19,7	1922	9,2
Alberta	1920/2	19,1	1922	8,4
Britisk Columbia	1920/2	11,3	1922	8,3

Søprovinserne.

Den 46. Breddegrad gaar saa omtrent gennem Midten af de tre Søprovinser; med andre Ord — de ligger næsten ti Grader sydligere end København; og deres Nordgrænse ligger een Grad sydligere end Paris. Dette, i Forbindelse med deres Beliggenhed ved Havet, giver dem et meget ensartet Klima. Meteorologernes Tabeller registrerer gennem de sidste halvtredsindstyve Aar kun ganske faa betydeligere Temperatursvingninger. Om Vinteren er Temperaturen som Regel fra ca. 5° C. under til 7° C. over Frysepunktet. Undertiden er det dog varmere og nu og da falder den endogsaa til 20—26° C. Kulde, men dette hører dog til de ganske sjældne Undtagelser. Om Sommeren er Vejret meget stadigt. Dagene er lange og solrige, Aftenerne og Nætterne kølige.

Som i mange andre Dele af Canada er Efteraaret i Søprovinserne meget smukt. Det straalende Solskin, den klare, rene Luft, et Væld af flammende Farver — røde, orange og gule — danner et bedaarende Hele, til

En Nybyggers gode, moderne Hjem nær ved Dauphin, Manitoba.
Den ugifte Landarbejder er som Regel Medlem af den Familie, han arbejder for; han spiser ved samme Bord og arbejder sammen med sin Husbond.

Fryd for Landets Befolkning. Sommerdagen er varm og dog sval, takket være en mild, forfriskende Brise, der er svanger med Skovduft tilsat et styrkende Pust fra det salte Hav. Natten er kølig og er hverken i By eller paa Land trykkende eller foraarsagende Søvnløshed.

Rigelig Nedbør.

Den aarlige Regnmængde beløber sig til 40 à 50 Tommer og er passende fordelt over hele Aaret, saa at Jorden altid er tilstrækkelig fugtig til at frembringe en rig Høst af alle Slags Afgrøder. Intetsteds i Verden avles der saa velsmagende og holdbare Træfrugter som i Søprovinserne.

New Brunswicks Klima nærmer sig mere et Fastlandsklima end Nova Scotias eller Prins Edward Øens. Som Regel faar Søprovinserne det første Snefald i November eller i Begyndelsen af December, undertiden dog først op under Jul. I Marts begynder Sneen at smelte og er som Regel helt forsvundet nogle Dage ind i April. Sommerens henrivende Klima hidkalder en stedse stigende Strøm af Turister, hvoraf største Parten kommer fra de Forenede Staters lidt sydligere liggende, ulideligt hede Storbyer.

Quebec og Ontario.

Skønt disse Provinser i mange Retninger er vidt forskellige, har deres Klima dog saa meget tilfælles, at det kan forsvares at behandle dem under ét. Denne Beskrivelse omfatter dog ikke Klimaet i den nordligste Del af begge Provinserne, et Omraade, der ligger langs James-Bugtens østlige Bred, og i hvilket der kun er sket ganske ubetydelige Fremstød.

Største Parten af disse to Provinsers Landomraade kan deles i to Hovedafdelinger: 1) Det Omraade, som ligger Syd for St. Lawrence Floden, samt et kort Strøg, der ligger Nord for denne, mellem Byerne Quebec og Montreal i Provinsen Quebec, og som derefter fortsættes i det Areal, der ligger Syd for en lige Linie trukket gennem Byen Ottawa, Canadas Hovedstad til Georgian-Bugten. — 2) Det Areal, der i begge Provinser ligger mellem det sydlige Omraade og det førstnævnte, nordligste Omraade, og som, hvad der er af Betydning for denne Beskrivelse, omfatter »Lerbæltet« — store Strækninger med Agerjord — og desuden rummer de Egne, hvor den betydeligste Minedrift, Træmasse- og Papirfabrikation finder Sted.

I det sydligste af disse to Landomraader varer Sommeren fra først i Juni til Slutningen af September, Efteraaret fra sidst i September til Slutningen af November, Vinteren fra December til Slutningen af Marts, og Foraaret fra April til de første Dage i Juni. De varmeste Maaneder er Juli og August, de koldeste: December, Januar og Februar. Aarets samlede Antal Timer med klart Solskin beløber sig til 40 à 45 % af det mulige Timeantal.

Nedbøren er passende og jævnt fordelt over hele Aaret. Den gennemsnitlige Regnmængde beløber sig til 25 og Snefaldet til 70 à 75 Tommer, saa at hele Aarets samlede Nedbør beløber sig til omkring 32 Tommer. Om Vinteren falder der megen Sne; et pludseligt Tøvejr smelter den dog ofte igen, og i Slutningen af Marts er i Reglen saa godt som al Sneen borte.

Som oftest er Vejret om Sommeren overordentlig behageligt. Den højeste Temperatur, der i Løbet af firsindstyve Aar nogensinde er maalt i Toronto, var 45° C. i Juli og den laveste 33° C. under Frysepunktet i Januar. Det er dog yderst sjældent, at Temperaturen nærmer sig disse Yderpunkter. Middeltemperaturen for Januar Maaned er i Toronto mellem 5° og 6° C. under Frysepunktet og i Ottawa 11° til 12° C. under Frysepunktet, medens Juli Maaneds Middeltemperatur er 20° C. i Toronto og 21° C. i Ottawa.

De store Søer mildner Klimaet.

Den sydvestlige Del af dette Omraade eller rettere sagt den Halvø, som Ontario her danner, har det mildeste Klima. Her paavirkes nemlig Klimaet af de mægtige Søer, den største Samling Ferskvandssøer i Verden. Selv om Vinteren forbliver de forholdsvis varme og bidrager umaadeligt til at tempere Syd-Ontarios Klima.

Klimaet er noget koldere i det østlige Midterparti af dette Omraade, med andre Ord i Ottawa-Montreal-Quebec-Egnen, end det er i det sydvestlige omkring Toronto og London; men det er ogsaa mere tørt og oplivende. Hele dette østlige Strøg har fra Midten af September til Midten af Maj samme Gennemsnitstemperaturer som største Delen af Frankrig.

Nord-Ontario og Quebec.

Det Areal, der Nord for det nysbeskrevne ligger langs med Den Canadiske Statsbane fra Quebec til Winnipeg, omfatter begge disse Provinsers store og frugtbare, men lidet opdyrkede Lerbælte. Sommeren er varm, uden dog at være trykkende, medens Vinteren er kold og nervestyrkende. I det nysnævnte Bælte og i de store Minedistrikter omkring Cochrane ligger Vinterens Middeltemperatur lidt lavere end i Montreal. Vinteren er ogsaa lidt længere end i disse Provinsers sydlige Del, men har ikke desmindre en sund og helsebringende Indflydelse.

Her falder en passende Nedbør til at avle en udmærket Høst for Kornsorters, Rodfrugters og Høets Vedkommende, idet den aarlige Regnmængde kun er en Ubetydelighed lavere end i de mere opdyrkede Egne sydpaa. De klimatiske Forhold bidrager deres til her at skabe sunde og blomstrende Samfund.

Prærieprovinserne — Manitoba, Saskatchewan og Alberta.

Det er hovedsagelig med Hensyn til denne vældige Slette i Canadas Indre, at der hersker alle Slags Vrangsforestillinger blandt de, som ikke har været der. Dette Areal har en Udstrækning paa omtrent 1500 Kilometer, regnet fra Winnipeg ved dets østlige Grænse og over til Klippebjergene. Det er henved 400 Kilometer bredt i dets østlige Ende og 1000 Kilometer bredt i dets vestlige ovre i Alberta. Det vekslér fra en Højde af 800 Fod over Havets Overflade ved Winnipeg til 3500 Fod ved Calgary og falder gradvis af og taber sig mod Hudsonbugten.

Over saa vidtstrakt et Omraade med saa vekslende Højdeforhold er det kun en Selvfølge, at Naturen maa være meget forskelligartet. Men som

allerede tidligere bemærket er Klimaet i sin Helhed overalt meget sundt [illegible]

[illegible] det store og hele har de Egne som ligger Nord for en lige Linie trukket fra Winnipeg til Red Deer (Alberta), omtrent samme Nedbør som de [illegible] Nor[illegible]. Men selvfølgelig gives der Undtagelser fra denne Regel. Naar und[illegible] [illegible] der [illegible] Aar [illegible] eller Aar falder god [illegible] Egne kan [illegible] Fænomena som f. Eks. i [illegible] Vest-Canada [illegible] at Hvede avlede 450 Mill. [illegible] 1925, da Hvedehøsten va[illegible] [illegible] Bushels. Ved saadanne Lejligheder har Hveden paa Tusinder af acres overalt i Landet gennemsnitligt gi[illegible]et fra 40 til 60 bushels pr. acre.

Vest-Canadas Vinter

Vinteren er kold [illegible] for [illegible] er [illegible] end ogsaa nu og da meget kold, men der falder ikke meget Sne [illegible] som [illegible] fra een til to Fod over hele Landet, skønt der nogle Aar [illegible] mere [illegible] atter andre Aar kan give betydeligt mere Sne. Men Befolkningen er rustet mod Kulden, dens Boliger er [illegible] [illegible] des der en Overflødighed af og til en rimelig Pris, medens de nordligere Egne har Masser af Brænde, der kan skoves for en billig Penge. Den første Sne falder for det meste omkring den femtende November, men kommer dog ofte først et godt Stykke ind i December, og Landmændene kan som Regel naa at have færdige med Efteraarspløjningen i god Tid, inden Jorden fryser. Vinteren er forbi omkring den femtende Marts, og Saa[illegible] [illegible] kan [illegible] Aar[illegible]

[illegible] Klarhed [illegible] Kulden ikke er nær saa [illegible] Klimaet var [illegible] Sommer [illegible] er [illegible] behagelig [illegible] ikke [illegible]

»Chinook«-Vindene i Alberta

D[illegible] Mer[illegible] [illegible] Stillehavet passerer de Vest for Alberta liggende Bjergegne, afkøles den for saa at senke sig og derefter stryge ned langs Højlandets østlige Skr[illegible] [illegible] varm Vind, som hurtigt smelter Sneen og bringer Tø. I Løbet af noget [illegible] [illegible] takket være den tørre [illegible] Sundhedstilstand [illegible] Perioder kan være en Uges [illegible] løber intet Overgang, og Vejret er [illegible] foraan[illegible] [illegible] resulterer i en varm Blæst er kendt af Videnskaben som adiabatisk Varmeud[illegible] og Vinden kaldes Chinook. Disse Vinde [illegible] regelmæssigt adskillige Gange i Vinterens Løb og hersker fra Pre[illegible] [illegible] Alberta, endda norden for Byen Edmonton [illegible] destil en [illegible] et langt Stykke ind over Saskatchewa[illegible] [illegible]

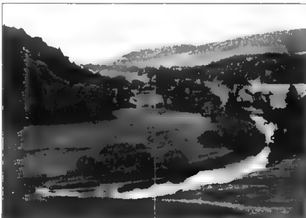
Der gives faa Steder hvor Solen saa ofte er fremme som i Vest-Canada [illegible] betydeligt [illegible] Canadierne ønsker denne Tilstand [illegible] de er henrykte over den og betragter den som [illegible]

Britisk Columbia

S[illegible] [illegible]

ma i Verden, og mange Planter blomstrer hele Aaret rundt. I de sydlige Kystegne nær Vancouver er der ogsaa meget mildt og tempereret. Den aarlige Nedbør beløber sig her til ca. 60 Tommer.

Ganske anderledes forholder det sig med Regnmængden i det Indre af British Columbia, hvor Landet er en Højslette. I største Parten af Provinsens sydlige Halvdel er det saaledes nødvendigt at tilføre Jorden Fugtighed ad kunstig Vej for Frugtavlens Skyld, dog behøves det ikke alle Vegne. Disse Dale i Landets Indre har det mest henrivende Klima i Verden. Der falder næsten ingen Sne, og der er Masser af Solskinsdage. Et behageligere Vintervejr kan næppe tænkes. Luften er høj, klar og styrkende og Automobilerne kan køre saa godt som overalt.

I den nordlige Del af det Indre falder der mere Regn og Sne, skønt Nedslaget ikke er særlig [illegible]. Frosten er skarpere og mere vedvarende [illegible] sydlige; dette gælder dog ikke for Kystens Vedkommende. I største Delen af [illegible] Sletteland, som ligger [illegible] Strække Syd for de Canadiske Statsbaners [illegible] til Prince Rupert, gaar Kvæget dog ude hele Vinter [illegible] Klimaets Veksler fra Sommer til Vinter og fra den ene Dag til den næste sker ikke nær saa brat i de beboede Egne af British Columbia som i Canadas øvrige Provinser.

Den canadiske Vinter er en sand Velgerning

For dem, der hører hjemme i Canada, gives der ikke en fornøjeligere Aarstid end Vinteren. Skønt den her som i alle andre nordlige Lande er ensbetydende med en Hvile- eller Rekreationstid for baade Mennesker, Dyr og Planter, betyder det derfor ingenlunde, at man ligger paa den lade Side. Kvægets Fodring kræver netop nu mere Paapasselighed, og i Vest-Canada fodres Slagtekvæget i det fri, da det efter mange gennemførte Forsøg har vist sig, at det trives lige saa godt udendørs som i de varme Stalde. Mejerivæsenet drives ogsaa mere intensivt nu om Vinteren, hvor Malkekvæget staar paa Stald. Der skoves Brænde til hele næste Aar, Sæden køres til Byen eller renses og behandles for at være parat til at saas ved Foraarets Komme.

Canadas Vinter har en yderst gavnlig Indflydelse. Det gaar ikke her som i meget milde Klimaer, hvor den uafbrudte Vinterregn faar den forhaandenværende Plantefføde til at gaa i Jorden og halvvejs forraadner, her holder den sig i brugbar Stand lige til Foraarets Komme. Dette er især Tilfældet i Vest-Canada. Frosten skørner ogsaa de tunge Jorder, saa de ved Foraarstid er findelte og lette at behandle, og naar den forsvinder, efterlader den en passende Væde for den spirende Sæd.

Hvor Klimaet er meget mildt, gaar alle Slags Levnedsmidler hurtigt i Forraadnelse, saa Folk maa [illegible] sig hyppigt, og kun med smaa Portioner ad Gangen. I Canada derimod kan store Lagre af Kartofler, Urter, Æbler o. s. v. opbevares i Kælderen, hvor de holder sig i maanedsvis. Kød kan ogsaa opbevares ugevis uden at fordærves. Det er saaledes muligt at købe ind til Husholdningen en gros, og derved nyde godt af de lave Priser.

Ingen Hvede i Verden overgaar den, der høstes i Canada, i Haardhed og Formalingsværdi. Mere holdbare eller velsmagende Æbler end de, der avles i Canada, findes ikke. Disse Omstænd gheder skyldes hovedsagelig de klimatiske Forhold og tjener blot til at stadfæste den bekendte Antropolog og Forfatter Maddison Grants Udtalelse i hin bemærkelsesværdige Bog »The Racial Basis of a European History«.

»Folk af den nordiske Race synes maaske ikke om Nordens Taage og Snestorme eller om Vejrets evindelige Skiften og Temperaturens store Svingninger, og de drager til Sydens solrige [illegible], men under de førstnævnte Forhold trives de, gør deres Arbejde og stifter Familie. I Syden bliver de ugidelige, og Forplantningen ophører [illegible] den smukkeste og reneste Type paa et nordisk Samfund uden for Europa vil udvikle sig i Nordvest-Canada og paa de Forenede Staters Stillehavskyst. Største Parten af de øvrige Lande, hvori den nordiske Race nu slaar sig ned, ligger uden for det særlige Omraade, der er det eneste, i hvilket den kan trives

SØPROVINSERNE

I Søprovinserne Nova Scotia, Prins Edward Øen og New Brunswick er Landskabet bølgende og bakket, men Øjet mødes intetsteds af Bjerge, idet kun ganske enkelte Højder er paa over 1000 Fod. Langs Dalene mellem Bakkedragene og paa de lave Kyststrækninger ligger der den dejligste Agerjord. I disse Dale, Flodlejer og Strandenge er Jorden som Regel overalt meget frugtbar, ja, mange Steder endogsaa overordentlig frugtbar. I Nova Scotia strækker en Række lave Højder sig tværs gennem hele Halvøen og deler den paa langs i to næsten lige store Dele. Den sydøstlige Del, eller rettere sagt den Del, der vender ud mod Atlanterhavet, er noget stenet og gruset med utallige Søer og Strømme, medens den Del, som vender mod Fundy og St. Lawrencebugten, er god og frugtbar. Foruden Agerjorden, hvor de almindelige Afgrøder dyrkes, ejer mange af Landmændene ogsaa et Stykke Skov, der er lige saa stor, ja, ofte endnu større end deres Marker, og hvor de foruden Brænde til hele Aaret kan skove betydelige Partier til Salg og saaledes forøge deres Indkomster gennem en stadig og let tilgængelig Indtægtskilde.

Landbruget, den vigtigste Næringsvej

Prins Edward Øen er den mindste af alle Provinserne [illegible] 2184 K[illegible] dette [illegible] Kyst[illegible] sig [illegible] større [illegible] samme [illegible] Agerjord [illegible] Verdens [illegible] Her findes hverken Minedrift eller Skovbrug, medens de øvrige Virksomheder hovedsagelig indskrænker sig til Produktionen af Smør og Ost, Pakning af Flæsk og T[illegible] af Daase[illegible].

Skønt New Brunswick er et Bakkeland, hæver det sig kun ganske faa Steder til mere end 200 Fod over Havets Overflade. Det gennemskæres af adskillige prægtige Floder, langs hvilke største Delen af den opdyrkede Jord ligger. Hovedparten af Provinsen er endnu dækket af Skove, i hvilke der findes en storslaaet Tømmerhugst Sted. En Mængde af de unge Mænd,

Et Hjem i Søprovinserne

En dansk Nybyggers Hjem i Kolonien »Ny Danmark« [illegible] Provinsen New Brunswick

som om Sommeren arbejder paa Farmerne, er beskæftigede ved Skovhugsten om Vinteren, saa under disse Forhold er Efterspørgslen paa Landarbejdere temmelig begrænset i denne Provins.

Landbruget er den vigtigste Næringsvej i alle tre Søprovinser. De egner sig udmærket til Dyrkning af Kløver, Alfalfa og andre Foderurter samt til Havre og Kartofler. Mejerivæsenet er i en betydelig Fremgang, og her findes mangen en smuk Flok Racekvæg. Andelsforeninger, der fremstiller Salget af Mejeriprodukter samt af Fjerkræ og Æg, vinder stor Udbredelse, især paa Prins Edwards Ø. I denne Provins er Opdrætning af Blaaræve en meget indbringende og stedse voksende Virksomhed. Øens Natur og Klima synes at egne sig glimrende til dette Foretagende, og Dyrene gaar saa godt som fri af alle Slags Sygdomme. I Begyndelsen holdtes de kun for Skindets Skyld, men nu sendes en Mængde levende Ræve til Udlandet som Avlsdyr; især aftager forskellige Lande i Europa et betydeligt Antal.

Frugtavlen i Nova Scotia

I Nova Scotia er Mejerivæsenet, Frugtavlen og Opdrætning af Racekvæg Landbrugets vigtigste Hovederhverv. Havre, Hø, Kartofler og Rodfrugter lykkes udmærket. Den berømte Annapolis Dal nær Fundybugten er et af de Steder i Verden, hvor Æblerne modnes smukkest. Den Frugt, der avles her, overgaar al anden Frugt, og Havebruget har for Træfrugtens Vedkommende naaet den største Grad af Fuldkommenhed. Frugten gaar til Andelsforeninger, som besørger den solgt; største Delen af Frugteksporten overgaar til England. I New Brunswick drives Landbruget paa lignende Maade som i begge de andre Søprovinser. Havre og Græssorter trives glimrende, medens her avles store Mængder af særdeles gode Kartofler, der udføres baade som Spise- og Læggekartofler.

I disse tre Provinser kan den Nybygger, der har en Kapital paa fra 500 til 2000 Dollars til sin Raadighed, til en yderst rimelig Pris og paa særdeles favorable Vilkaar købe sig en Farm med udmærkede Udhuse og et godt Stuehus. Som Regel aabner disse Farme ikke Ejeren Lejlighed til at blive

Indehaver af en i Hast indtjent Formue, men de skaffer ham en stadig og sikker Indkomst, Uafhængighed, god Levemaade og en rimelig Grad af Velstand, dersom Landbruget drives efter fornuftige Metoder. Skønt Farmene er mindre og Væksten senere, har Landmændene i disse Provinser lige saa mange Penge i Sparekassen som Folk i andre Egne af Canada. Farmene er i disse Provinser som Regel paa 100 à 200 acres, men med Undtagelse af de Egne, hvor der avles Træfrugt, er kun det halve af dem opdyrket, Resten henligger som naturlige Græsgange og Skove.

Specielle Farme i New Brunswick.

I Bluebell Distriktet i New Brunswick findes der ca. 50.000 acres Regeringsjord, der kan købes for en Dollar pr. acre, og Købesummen betales i fire lige store Afdrag. I de nylig aabnede Distrikter kan der faas Hjemstavnsejendomme paa 100 acres.

Gennem New Brunswicks Kolonisationslov for Landbrugere har de skandinaviske Kolonister Adgang til for en lav Pris og ved smaa og langsomme Afdrag at blive Ejere af en Farm med gode Bygninger. Disse Farme er fra 75 til 200 acres, af hvilke der er ryddet fra 20 indtil 95 acres paa hver, og de har næsten alle sammen Tømmer nok til at reparere Husene eller udvide dem ved Tilbygninger, ligesom der vil være tilstrækkeligt Brænde til mange Aar ud i Fremtiden.

De fleste af disse Farme har en god Beliggenhed, nær Naboer, Skoler, Kirker, Postkontorer, og har desuden kort til Station eller til Dampbaadenes Anløbspladser. Her aabner der sig gode Muligheder for den Nybygger, som ejer en Kapital af 500 Dollars eller mere, New Brunswicks Regering køber Farmen kontant og giver Nybyggeren lang Henstand med Betalingen.

Søprovinsernes Befolkning er af angelsaksisk Oprindelse. Der findes dog enkelte fransktalende Kolonier, af hvilke den største er i New Brunswick. I denne Provins findes der ogsaa en blomstrende, dansk Koloni, »Ny Danmark«, i Drummond Sogn, Victoria Amt. Denne Kolonis Udvikling er et udmærket Bevis paa Danskernes Evne til at finde sig til Rette i Canada, og vidner ogsaa om, hvor godt Søprovinserne passer for dem.

Det turde falde vanskeligt at opspore en mere malerisk Natur end Søprovinsernes eller et Sted, hvor der gives behageligere Livsvilkaar end her. Yndige, frodige Landskaber, ikke ulig de frugtbareste i Europa, møder Øjet overalt i disse Provinser.

CENTRALPROVINSERNE

QUEBEC

Centralprovinserne Quebec og Ontario er to af Landets ældste og fremmeligste Stater. Her findes de største Byer, og deres Industri indtager en førende Stilling. Men endnu er de dog hovedsagelig et Par agerdyrkende Provinser. De dækker begge over et mægtigt Omraade, den første er paa 706.834 Kvadrat-miles, den sidste 407.262 Kvadrat-miles. Største Parten af dette vældige Areal ligger imidlertid i det nordlige Canada, er sparsomt beboet og har kun ringe Betydning for Landbruget.

Quebec var den Del af Canada, der først blev taget i Besiddelse af Europæerne. Indvandrerne var fransktalende, og dette Element udgør endnu henved 85 Procent af Befolkningen. Resten er hovedsagelig af britisk Afstamning og findes i Montreal, samt i de andre Byer og Købstæder saavel som i en Egn, kaldet det østlige Distrikt.

Quebec er en af Landets driftigste Provinser. Her findes 1.768 Mejerier. I 1924 produceredes der 65.596.000 Pund Smør og 41.661.813 Pund Ost, medens der aarligt frembringes Ahornsukker og Sirup til en Værdi af henved 9.000.000 Dollars, og desuden kommer ogsaa det meste af den Tobak, der dyrkes i Landet, fra Quebec. Provinsens Regering gør et velorganiseret Arbejde for paa enhver Maade at fremme Industriens Udvikling. Regeringen fører Tilsyn med Mejeriprodukternes Beskaffenhed, og der findes store Andelsforetagender, som virker for Produkternes Afsætning.

I Quebec gøres der ligeledes store Fremskridt paa Minedriftens, Papir- og Papirmassefabrikationens Omraade samt tillige ved Udnyttelsen af Vandkraft. I Omegnen af St. Johnsøen nærmer nu en Kraftstation ved Saguenayfloden sig sin Fuldendelse. Den er paa over 750.000 Hestekræfter. En ny By opføres, og et vældigt Aluminiumsværk er anlagt for amerikansk Kapital.

I Amosdistriktet ligger der et stort Omraade med frugtbar Jord langs De Canadiske Statsbaners Hovedlinie. Dette Omraade, som udgør en Del af det store Lerbælte, har i Provinsen Quebec 6.250.000 acres Jord, som kan erhverves af virkelige Nybyggere. Jorden, der er meget frugtbar, sælges i Lodder paa 100 acres til en Pris af tyve à tredsindstyve Cent pr. acre. Det er kun nødvendigt at betale en Femtedel af Købesummen, den resterende Sum betales gennem fire lige store Afdrag. I Løbet af fem Aar maa Nybyggeren have femten acres under Kultur og tillige have opfyldt særlige Krav med Hensyn til Bygninger. Under visse Betingelser hjælper Regeringen Nybyggeren med at bryde Jorden og med Opførelsen af Huse. Nybyggere fra Nordeuropa er særlig velsete i Provinsen Quebec, og der gøres saa meget som muligt for at de kan erhverve sig et Stykke Jord, hvor de i Løbet af faa Aar kan skabe sig en god Farm. Dette Areal beskrives mere indgaaende under Afsnittet om det store Lerbælte i næste Kapitel, Kapitlet om Ontario. Største Delen af dette Bælte ligger nemlig i denne Provins.

I Quebec, Provinsens Hovedstad, modtages Nybyggerne af De Canadiske Statsbaners Repræsentanter, og herfra gaar Rejsen saa videre til andre Dele af Landet.

ONTARIO

Ontario er, hvad Produktionen angaar, Landets betydeligste Provins Her produceres en saadan Mangfoldighed af Mejeriprodukter, Frugt, Honning, Kvæg, Faar, Svin og Fjerkræ, at det langt overstiger, hvad hvilken som helst af Landets øvrige Provinser frembringer Ontario er saa godt som udelukkende beboet af engelsktalende Folk af den angelsaksiske Race og deres Forfædre er for en stor Del Skyld i det Opsving, Provinsen har faaet

For Landbrugets Vedkommende kan Provinsen deles i tre særskilte Omraader

1 Den Del, der ligger Syd for Ottawafloden og Nipissingsøen Dette Omraade kaldes »Gammel-Ontario« og staar med Hensyn til Agerbruget næsten højere end noget andet Distrikt i Canada.

2 Det store Lerbælte, et fladt eller jævnt bølgende Slettelend paa henved 16 Millioner acres, der ligger langs De Canadiske Statsbaners Hovedlinie, og i hvis Midte Byen Cochrane Nordontario er beliggende Dette Bælte strækker sig fra 150 miles østen for Grænsen mellem Quebec og Ontario indtil 350 miles Vest for samme Grænse og ligger altsaa i begge Provinser Det er 500 miles langt og varierer fra 25 til 100 miles eller derover i Bredden

...avl ved Set Caesare, Provinsen Quebec

3. Et Areal, der er mindre og mere sparsomt befolket, men som ligeledes ligger langs De Canadiske Statsbaner og strækker sig fra Port Arthur til Grænsen mellem Ontario og Manitoba. Største Delen af dette Omraade ligger i Landet om Rainy River, langs De Canadiske Statsbaner Foruden disse Distrikter findes der mindre Strøg med god Jord, men de er kun ubetydelige i Sammenligning med de tre her anførte Arealer

I det sidstnævnte Omraade gives der mange udmærkede Lejligheder til at købe opdyrket Jord for fra 5 Dollars til 50 Dollars pr acre, alt efter Jordens Kultur og Beliggenhed. Her er gl mrende Muligheder for Mejerivæsen og Kvægavl Jordbunden bestaar af alluvial Lerjord og er overordentlig frugtbar Kartofler og Kløver giver en vidunderlig Afgrøde. I dette Omraade udgør Avlen af Kløverfrø en vigtig og indbringende Gren af Landbruget. Her faas ualmindelig mange Fold, og Frøet er i Besiddelse af en enestaaende Spireevne, som gør det stærkt efterspurgt blandt Canadas og De Forenede Staters Frøhandlere

Det store Lerbælte i Ontario

Dette vidtstrakte Omraade fortjener en særskilt Omtale i denne lille Bog, fordi det frembyder saa rige Muligheder for Nybyggerne, at det i mange Retninger overgaar alt, hvad der ellers bydes dem i Canada. Det er et af de største Arealer af frugtbar, men uopdyrket Jord, der findes i Verden. Landet er allerede tidligere beskrevet som fladt eller bølgeformigt men er godt afvandet. Jorden bestaar af en ... frugtbar, alluvial Lerjord, der gaar langt i Dybden ... Floder og Aaer findes der hist og her store Kampesten, men i det store og hele er Jorden fri for Sten og Lan... er dækket af ... Træer som det ikke er videre besværligt at rydde Det kan ikke bringes saa hurtigt under Kultur som største Parten af Vest Canadas Jord, og giver som Regel ikke saa stor en Afgrøde den første og maaske ikke heller den anden men allerede det første eller andet Aar efter, at Jordsmonnet er blevet vendt og udsat for Luftens Paavirkning, findes der ikke den Jord i hele Canada, der er federe og mere frugtbar

I denne Jord giver baade Hvede, Havre, Byg, Kartofler Rødder Urter, Bærfrugt, Græs og Foderplanter en overvældende Afgrøde. Det er ikke fortrinsvis et Hvedeland, men egner sig snarere for blandet Landbrug og Kvægavl I Løbet af faa Aar vil der ske store Forandringer indenfor dette frugtbare Omraade langs De Canadiske Statsbaner

Købet af Jord i Lerbæltet

Nybyggeren kan købe sig Jord i det store Lerbælte til en rimeligere Pris end maaske noget andet Sted i Canada. Hver Ansøger kan erhverve sig 160 acres Prisen er 50 cent pr acre, hvoraf en Fjerdedel betales kontant og Resten forrentes til 6 Procent med Afdrag der strækker sig over 3 Aar

Tilladelsen til at købe maa søges af Familiens Overhoved, eller af en

agtig Mand paa over 18 Aar. Køberen skal bo paa Ejendommen i tre Aar og opføre et beboeligt Hus, der er mindst 16×20 Fod, og tage mindst 10 Procent af Arealet under Opdyrkning. Saa snart Nybyggeren har udført de paakrævede Arbejder paa sin Lod, og han har sikret sig et Skøde hos Regeringen, kan han købe endnu en Lod paa 160 acres.

Har Nybyggeren erhvervet sig en Ejendom i dette Bælte, kan han under Opdyrkningen af Jorden tjene en betydelig Sum Penge ved Salget af Træ i den til Papirmassefabrikationen eller ved at tage Arbejde ved Skovhugsten. Enhver, der søger om Ejendom i Lerbæltet, maa være britisk Statsborger. Er Ansøgeren ikke det, maa han hurtigst muligt gøre Skridt til at blive naturaliseret, hvad der maa være sket, før Skødet paa Jorden bliver endeligt udstedt.

Gammel-Ontario

Som allerede tidligere bemærket, omfatter Gammel Ontario den Del af Provinsen, der ligger Syd for Ottawafloden, Nipissingsøen og Georgianbugten. Det ligger sydligere end hele Resten af Canada paa samme Breddegrad som Sydfrankrig, og de store Søer mildner tillige Klimaet i høj Grad og gør det meg...

Denne Del af Canada kaldes undertiden Canadas Have. Her staar det hele Landbrug, Mejerivæsenet og Kvægavlen paa et betydeligt højere Udviklingstrin end noget andet Sted i Landet — undtagen i ganske enkelte Egne. Mange af de mest mælkeydende og tillige smukkeste Flokke Racekvæg i Verden findes her. Ontario har da ogsaa været det vigtigste Indførselssted, Opdrætnings- og Avlscenter for største Delen af de ædelste Stammer Kvæg, Faar og Svin, der haves i Nordamerika.

En Frugthave i Ontario paa den berømte Niagara-Halvø. Her findes et af de største Frugtdistrikter i Verden

Denne Del af Ontarios Jord er i høj Kultur og dyrkes intensivt. Gaardenes Størrelse veksler fra 50 til 300 acres eller derover, men som Regel er de paa 100 à 150 acres. Gode Beboelseshuse, Lader, Stalde og andre Udhuse forefindes næsten paa dem alle, medens Jorden for det græssende Kvægs Skyld er inddelt i godt indhegnede Marker. Husene opvarmes ved Centralvarme, og i en Mængde af dem er der indlagt Vand. Paa mange af Gaardene er endnu en lille Lund i Behold, som Brændsel kan faas ved en ringe Bekostning. I Forbindelse med en Masse Træer, som har faaet Lov at blive staaende for Skyggens Skyld, giver de talrige Lunde det adlgende Landskab et parkagtigt Udseende, der er en sand Fryd for Øjet. De smukkeste, opdyrkede Egne i Europa overgaar paa ingen Maade Sydvestontarios landskabelige Skønhed.

Største Parten af Provinsens 175.000 Farme ejes af de Landmænd, der driver dem. Der findes mere end 1000 Mejerier, hvor der fremstilles Smør og Ost, og Udbyttet var i 1924 følgende: Smør 59.000.000 Pund, Ost 103.000.000 Pund. Ontario producerer omtrent een Tredjedel af alt Landets Smør og henved to Tredjedele af dets Osteproduktion.

Arbejdet paa en Farm i Ontario

Paa Grund af Kvægavlens, Mejerivæsenets og Landbrugets gennemgaaende Udvikling bliver en stor Procent af Landarbejderne antaget for et Aar ad Gangen. Et Aar eller to paa en Farm i Ontario giver en rig Høst af Erfaringer for det unge Menneske, som har i Sinde selv at købe sig en Farm, enten der eller andetsteds i Canada. Her tages haardt fat, og Arbejdstiden er ikke kort, men en Mængde af de vigtigste og nyttigste Ting læres derved.

En Beskrivelse af, hvorledes en Gaard paa 100 acres sædvanligvis drives, vil maaske være af Interesse. Blandet Landbrug er det almindeligste i Ontario. Paa en god Gennemsnitsfarm paa 100 acres findes ... Stuehus med ... Stalde og andre Bygninger. Kostalden ligger som oftest i Bunden af Laden med Loguivet som Loft, og ad en Skraabro køres Vejen op langs de brede Ladeporte. Laderne i Ontario bygges temmelig storstilede, da alt Høet og Sæden køres i Lade lige fra Marken og ikke sættes i Stak.

Her er antagelig 15 Malkekøer paa Gaarden, 4 Heste, 20 à 40 Stk. Ungkvæg, 3 à 4 Grisesøer og 150 à 200 Høns. Farmeren driver selv Gaarden med en Mand til Hjælp hele Aaret rundt, og nu og da hjælper et af Familiens Medlemmer ogsaa til. Farmeren sørger for, at Besætningen er stor nok til at opæde alt Gaardens Foder, ligesom han ogsaa vil søge at avle alt, hvad der behøves, saa han aldrig er nødt til at købe noget Slags Foder. Paa en veldreven Gaard i Ontario sælges hverken Hø eller Sæd, og alt, hvad der tages fra Jorden, gives den tilbage i Form af Gødning. Farmeren faar sine Indtægter af Mælkepengene og de Kreaturer, der Tid efter anden sælges fra.

Den her omtalte Gaard paa 100 acres kan paa Slump deles i fem acres med Krat eller Skov, hvorfra Farmeren faar alt det Brænde, der behøves i Husholdningen, halvtredsindstyve acres med Sæd, fem og tyve acres til Græsning, og tyve acres til Høet. Paa det Areal af Gaarden, der er lagt ud med Sæd, vil der sikkert ogsaa findes ti acres med Majs. Majs giver altid en enorm Afgrøde til Opfodring, og naar den er moden skæres den op og anbringes i en Silo, for at bruges i Løbet af Vinteren som Foder til Kvæget. I Ontario, hvor Malkekvæget er en betydelig Indtægtskilde for Farmeren, dyrkes der tillige Havre, Byg, Ærter, Sukkerroer og Mangels.

Hvad Høet angaar, saa slaas det almindelige Græs kun een Gang om Aaret. Rødkløver giver derimod to, og Alfalfa tre Gange Høslæt. Hvidkløver, der er meget yndet i Ontario, giver undertiden ikke mindre end fire Høslæt i Aarets Løb.

Faarene fodres med Salt
I Ontario findes nogle af de bedste Faareflokke i Nordamerika.

Arbejdstiden paa en Gaard i Ontario.

Enhver dygtig Landmand er altid i Ontario meget ivrig efter at faa til saaet saa tidligt paa Foraaret som muligt da Høsten kan være meget afhængig deraf. Paa denne Aarstid er det ikke usædvanligt, at Farmeren staar op Klokken 4,30 eller 5, fodrer Besætningen, malker Køerne, lægger Seletøjet paa Hestene for at have dem parat, og saa spiser Frokost. Har han en Mand til Hjælp, er de begge i Marken med hver sit Spand Kl. 7 eller 7,30, de arbejder til 11 eller 11,30, saa kommer de ind igen, fodrer Hestene og holder Middag. De begynder paa ny i Marken ved Ettiden og arbejder til Kl. 4 eller 4,30.

Efter Te kan der, hvis Jorden er tjenlig og Hestene ikke for trætte, deretter endnu mere Arbejde i Marken.

I denne Forbindelse maa det tillere forklares, at Farmeren og hans Karl ikke stamper rundt i blød Jord Dagen lang, medens Saaningen staar paa. De fleste af de Maskiner som bruges i Ontario og næsten overalt i Vest Canada, er nemlig indrettede til at køre paa. Sulkyploven anvendes overalt i Ontario, og Plovmanden kører altid paa den, saavel som paa ... rew ..., ... edertandsharven og Tromlen.

Høslætten og Høsten.

Naar Vaarsæden er i Jorden, saas der Rodfrugter, og nu kommer der en rolig Tid paa to, maaske tre Uger, inden Høhøsten begynder. Arbejdet med at slaa Høet og siden køre det ind begynder omkring den 25. Juni, og tager henved et Par Uger. I Høhøstens Tid arbejder Farmeren og hans Mand tidligt og silde.

Naar Høet er i Hus kommer der paany en rolig Periode indtil omkring Midten af Juli, da Høsten begynder, og Farmeren og hans Mand atter arbejder for fuld Kraft i Marken for at faa et smukt Resultat af Aarets Arbejde. Ca. fjorten Dage ind i September, naar Sæden er bragt under Tag, gaar man i Gang med Majsen, der skæres i Smaastumper til Ensilage.

Omtrent ved denne Tid kommer Tærskefolkene for at tærske Farmerens Sæd. Tærskeværket kører fra Gaard til Gaard. Efteraarets Løb og som alle Landboere ved, bliver der stor Travlhed paa Gaarden naar der tærskes. Til sidst kommer Optagning af Kartofler, Roekerner og andre Rodfrugter. Aarets Markarbejde ender med Efteraarspløjningen, saa Forarbejdet til Saaningen næste Foraar kan være besørget. Som Regel er denne Periode ikke saa travl, og Arbejdstiden paa Gaardene er som oftest fra 8 til 5.

Markarbejdet hører for det meste op ved Begyndelsen af November, og fra da og til April kommer der paa de fleste Gaarde en yderst rolig Tid, hvor Arbejdet daglig blot bestaar i at passe Besætningen, køre Brænde ind fra Skoven, samt save, hugge og stable det, saa det er parat til Brug i Husholdningen næste Sommer.

Livet paa en Gaard i Ontario former sig dog ikke som bare Arbejde, især ikke om Efteraaret, hvor Landboerne foretager Fiske- og Jagtudflugter i Fællig, eller andre fornøjelige Sammenkomster. I September og Oktober afholdes der overalt i Ontario en Mængde Landbrugsudstillinger og paa disse ... og ved mange andre Lejligheder mødes Folk fra nær og fjern ... at more sig.

Hvorledes man faar en Gaard i Ontario.

Tag ... ærgerrig Landarbejder ... Ontario om han skal være ... Tid at han behøver at arbejde for fremmede Livet langt. Dersom han er flittig og driftig, kan han nære godt Haab om ogsaa selv at faa sig en Gaard. Mangen en Mand, der begyndte som Arbejder i Ontario, har nu sin egen Gaard. Disse Folk har været tilfredse med først at arbejde for andre

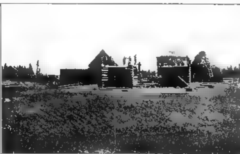
En Flok Slagtekvæg paa en Ontario-Farm
Der findes mange Besætninger af Malkekvæg i Provinsen

nogle Aar, saa de selv kunde faa Lejlighed til at høste den nødvendige Erfaring om Gaardbruget og de canadiske Forhold.

Her gives mange Muligheder for den fuldt erfarne og uddannede Mand, der har sparet sig nogle Penge sammen. Baade smaa og store Gaarde kommer lejlighedsvis i Handelen og en Mand med Kendskab til Tingene kan ofte købe sig en af dem ved at udbetale en Del af Købesummen kontant og lade Resten staa til Forrentning. Undertiden kan Gaarden ogsaa forpagtes. Eller en dygtig Arbejder kan maaske i Nabolaget finde en Farmer, som er til Aars og derfor er villig til — mod at faa Part i Indtægten — at afstaa sin Gaard til ham, saaledes at den nye Bestyrer har Forret til at købe Gaarden.

CANADAS PRÆRIEPROVINSER

Dette Omraade kaldes ofte »Canadas store Centralslette«. Det bestaar af Provinserne Manitoba, Saskatchewan samt Alberta, og er over otte Hundrede miles langs dets Sydgrænse — den internationale Grænse mellem Canada og de Forenede Stater — der ligger paa den 49de Breddegrad. Jo længere Slettelandet strækker sig mod Nord, jo smallere bliver dets opdyrkede Areal. Ved Prince Albert i den nordlige Del af Saskatchewan ligger det i Øst og Vest saa godt som ubenyttet hen paa en Strækning af over 400 miles, medens derimod en Linie, trukket nordpaa fra den internationale Grænse gennem Byerne Moose Jaw og Prince Albert, i en Længde af over 400 miles vilde gaa gennem veldrevne Agre og blomstrende Sogne. Paa dets Vestside, nær Rocky Mountains, maa er Slettelandet seks Hundrede miles fra den internationale Grænse til Peace River Distriktet Nordvest for Edmonton seks Hundrede miles opigende, men næsten uopdyrket Agerland, hvis Jord er saa fed at der intetsteds i Verden findes et Omraade af lignende Størrelse med saa frugtbar en Jord. I de tre Provinser ligger der ca. 193.000.000 acres opdyrkelig Jord af hvilke blot henved Fjerdeparten er taget under Kultur. Arealet, som egner sig til Opdyrkning, er saaledes over dobbelt saa stort som de Britiske Øer, over en Tredjedel større end hele Frankrig eller halvt saa stort som Tysk and.

Paa Egne hvor der findes tilstrækkeligt Tømmer, kan der bygges komfortable Blokhuse til en billig Pris. Dette Billede er fra Ny Ontario i Lerbæltet der fornylig er aabnet for Nyankomne

Desuden har de tre Provinser store Omraader, der i rigt Maal er i Besiddelse af andre naturlige Hjælpekilder. Det er altsaa i disse tre Provinser, at det største Areal uopdyrket Jord venter paa at blive taget i Besiddelse af Nybyggerne. De opdyrkede Egne, hvor der kan købes Gaarde er beskrevet paa Side 39 og 61 i denne Bog.

Tre terrasseformede Stepper med Fald fra Nordøst

Som det tydeligt ses af Flodernes Løb, hæver Landet sig jo længere man kommer mod Vest. Sletten stiger jævnt fra Øst til Vest gennem tre Stepper eller Terrasser. Den første Steppe, der ligger henved 800 Fod over Havets Overflade, findes Øst for Byen Brandon og naar ikke ud over Manitobas Omraade. I den ligger den frugtbare Red-River Dal med Byen Winnipeg. Den anden Steppe strækker sig fra den første videre mod Vest og stiger gradvis, indtil den naar en Højde af 1600 Fod paa Vestsiden. Den omfatter de to Tredjedele af Provinsen Saskatchewan. I Modsætning til den første Steppe, der næsten er aldeles flad, har denne et temmelig bølgeformet Terrain. Den tredje Steppe strækker sig vestpaa fra den anden, indtil den naar Rocky Mountains, hvor den hæver sig til over 3000 Fod. Den er endnu mere bølgende og afvekslende end den foregaaende. Hele dette vældige Omraade deles desuden af Trævæksten i to Dele, som gradvis gaar over i hinanden. Den sydlige Del af »Den store Slette« strækker sig fra den internationale Grænse i nordlig Retning til Byen Saskatoon i Saskatchewan og til en Linie trukket herfra til omtrent 60 miles Nord for Byen Calgary i Alberta. Den strækker sig ogsaa gennem den sydligste Del af det sydvestlige Manitoba. Hele Resten af Manitoba og de Arealer i Saskatchewan og Alberta, der ligger Nord for »De store Sletters Strøg«, er et parkagtigt Omraade og kaldes undertiden »Det store Parkland«.

I disse Egne er Landskabet oversaaet med utallige Holter eller Smaaklynger af Popler, Birke- og Piletræer, undertiden isprængt Eg og Gran. I den nordlige Del af dette Strøg bliver disse Træklynger hyppigere og hyppigere, ligesom Væksten ogsaa bliver kraftigere og til sidst gaar de over i de rigtige Skove. Denne Trævækst forskønner Landet og gør det vidunderlig maleriskt, holder paa Jordens Fugtighed, giver Brændsel og er til stor Nytte ved Opførelsen af Huse og som Læ for Kvæget.

Den aarlige Regnmængde i disse Provinser varierer fra 12 til 20 Tommer, og største Parten falder i Sommermaanederne, da Afgrøden vokser. I største Delen af Parklandet er Regnmængden som oftest rigeligere end i det sydligere Omraade, og Søer, Floder og Aaer er talrigere og har i de fleste Egne en Overflod af godt Vand, hvad der jo er af stor Betydning for alle Landmænd, som giver sig af med blandet Landbrug og Kvægopdrætning. Det er et af de smukkeste og mest frugtbare Strøg i Verden. Jordbundens Frugtbarhed er næsten uudtømmelig. Det er en fed, sort Muld, ofte à ti Tommer dyb, med en chokoladebrun lerholdig Undergrund, som holder paa Fugtigheden og foraarsager en god Høst selv med mindre Regn, end der vilde behøves i mange andre Lande. Den mest fremragende Egenskab

ved Jorden i disse Provinser er dens store Plante- og Kvælstofindhold, opsparet af Plantevæksten gennem utallige Generationer. Den er let at dyrke og har en udmærket Evne til at holde paa Fugtigheden.

I Parklandet tager det lidt Tid og Arbejde at rydde Krattet, før Jorden kan opdyrkes, men dette Arbejde udføres dog forholdsvis let og billigt, og er det først gjort, kan der snart skabes gode Gaarde og Hjem.

Sletteiandet eller den Del af disse tre Provinser der ligger mellem de Forenede Staters Grænse og Parklandet, som vi nu har beskrevet, er Vest-Canadas egentlige Prærie. Naar undtages den Trævækst, der findes langs Floder, Aaer og Søer samt i højereliggende Kløfter, er dette Areal næsten blottet for naturlig Trævækst, skønt her næsten alle Vegne findes et dybt og frugtbart Lag Muldjord. Dog trives plantede Træer og Buske godt, og de fleste af Landmændene i dette Omraade anlægger nu Beplantninger ved deres Boliger. Disse Træer vokser saa hurtigt, at hvad der før var en skyggeløs Plet, i Løbet af faa Aar forvandles til en smuk Boplads. Ved Indian Head, Saskatchewan, har den canadiske Regering en glimrende Planteskole, hvor Nybyggere fra alle Egne af Vest-Canada gratis kan faa en Mængde forskellige, haardføre Træer og Buske.

Dog har dette Slette- eller Prærieland meget forskelligartede Landskaber. Mod Øst forekommer der jævnligt Træer og Aaer, medens den Del, som bestaar af det sydvestlige Saskatchewan og Alberta, er træfattig og faar mindst Regn. I dette Omraade findes de største og bedste Kvægfarme. De Aar, det regner godt, naar dette Omraades Produktion en enestaaende Højde, som f. Eks. i 1923 og 1925, da Tusinder af acres Hvede gav 40 à 50 bushels pr. acre.

Landejendom i Parklandet i Battleford-Distriktet i den nordlige Del af Saskatchewan. Denne Egn er ideel for blandet Drift.

De forskellige Kornsorter

Disse tre Provinser producerer de 95 Procent af Canadas Hvedehøst, af hvilken største Parten udføres til Europa. I 1925 beløb Hvedehøsten sig til 417.000.000 bushels. Gennemsnitlig avles der 15 à 20 bushels pr. acre, skønt det i nogle Sæsoner og Egne ikke er usædvanligt at høste 50 bushels pr. acre. Havren er den næst vigtigste, af den høstedes der samme Aar 513.000.000 bushels. Gennemsnitlig giver Havren 30 à 40 bushels pr. acre, men i mange Dele af Landet langs De Canadiske Statsbaner er et Udbytte af 75, ja endog 100 bushels ikke usædvanligt. I det hele taget staar mange Distrikter i dette Omraade som de førende blandt Verdens havreproducerende Lande. Byg, Hørfrø og Rug er ogsaa vigtige Afgrøder og giver et glimrende Udbytte i alle tre Provinser.

I største Delen af Parklandet er der Masser af vilde Frugter, saasom Hindbær, Blaabær, Jordbær, Stikkelsbær, Kirsebær o. s. v., medens dyrkede Bærplanter og Frugtbuske næsten overalt har let ved at slaa an og giver

Frugt i Massevis. Haardføre Sorter af Træfrugter bliver ogsaa mere almindelige. Der vokser et Væld af vilde Blomster overalt i de tre Provinser, hvad der er til stor Gavn for Honningproduktionen, som er i stærk Fremgang, da Bierne trives godt og er mærkværdig fri for Sygdomme.

En Overflødighed af Foderemner.

Her vokser mange vilde Græsser, som afgiver Foder i store Mængder, medens Timothe, Agerhejre o. s. v., saavel som Alfalfa, Hvidkløver og andre Foderplanter forsyner Kvægopdrætterne med det Foder, som er nødvendigt for at Produktionen af Mælk, Kød, Flæsk og Faarekød kan give gode Indtægter. Majs og Solsikker dyrkes i alle tre Provinser og afgiver en Mængde billigt Foder til baade Malke- og Slagtekvæget. Siloer anvendes i vid Udstrækning, og hvert Aar opføres der Tusinder af nye. I dem er det muligt at lagre store Mængder af Foder. Den Hurtighed, hvormed de er blevet almindelige Landet over, har bragt Vinterens Mælkemængde stærkt i Vejret, og den vedbliver fremdeles at gaa op. Den Pris, Farmerne faar for Fløden, retter sig efter dens Kvalitet, og Følgen heraf er, at det Smør, som Manitoba, Saskatchewan og Alberta udfører, er uovertræffeligt, selv i Sammenligning med Danmarks. I dette Arbejde har Danskerne og danske Samfund i Canada vist Vejen.

Kvæg, Faar og Svin trives godt overalt i de tre Provinser. Paa de store Arealer, der endnu ligger uopdyrkede hen langs De Canadiske Statsbaners Linier, er der især i mange Egne af Parklandet en udmærket Græsning om Sommeren, medens Foderplanter til Vinterens Forbrug dyrkes let og med et udmærket Resultat. Om Vinteren gaar Kvæget ude, men kan søge Ly i ganske billige og hurtigt byggede Skure.

Mejerivæsenets Fremgang

Kvægavlen tager stærkt til i Manitoba, Saskatchewan og Alberta, og som Følge heraf ogsaa Mejerivæsenet. Følgende Tal vil give lidt Forstaaelse af, hvor hurtig Mejeribevægelsen griber om sig.

Aar	Pund Smør	Smørrets Værdi
1900	2.302.144	$ 1.444.914
1910	5.788.204	$ 1.427.203
1921	28.619.641	$ 10.348.762
1922	34.877.815	$ 11.796.908
1923	39.465.923	$ 13.186.007
1924	48.415.372	$ 15.568.585

En Flok Holstein-Køer paa en Alberta Farm. I Baggrunden ses en Mark med Solsikker og Majs, der bruges som Ensilage til Vinterfoder

I hver af disse Provinser findes der en Mængde Andelsmejerier, som alle staar under Statens Tilsyn. Staten bedømmer ogsaa Smørret paa Hovedkontrol-Stationerne. Interessen for Opdrættet af bedre Malkekvæg er stor, og her findes mange gode Besætninger med udmærkede Malkere. De almindeligste Racer er det holstensk-frisiske Kvæg og Korthornsracen, desuden enkelte Stammer Ayrshire, Jersey og rødt Kvæg.

Svineavlen lægges her stor Vægt paa, og der uddeles visse Opmuntringspræmier for at faa Landmændene til kun at producere Slagtesvin af bedste Sort. Desuden gøres her paa dette Omraade et stort, belærende Arbejde blandt Piger og Drenge, saavel af Staten som af De Canadiske Statsbaner, der uddeler mange værdifulde Præmier til dem, der møder op med det bedste Resultat. Svineavlen holder nu hovedsagelig kun paa een bestemt Flæskerace — Yorkshireracen, som meget ligner Landracen, der har haft saa stor Betydning for det danske Flæsks udmærkede Kvalitet og Ensartethed. I denne Henseende har Canada kopieret Danmark, og Kvaliteten af dets Flæsk er umaadelig forbedret i Løbet af de sidste fem Aar. Alle Slagtesvin bedømmes i Slagtehallerne af dygtige Eksperter, og Prisen retter sig derefter.

Andelsmarkedet

I Canada bringes levende Kreaturer paa Markedet paa nogle faa centrale Kvægtorve. Disse staar under Statens Tilsyn. Kreaturkommissærernes Fortjeneste er fastsat ved Loven om Kreaturhandel. Det er tvivlsomt, om der nogetsteds i Verden findes et mere beundringsværdigt Stykke Lovgivning angaaende Salget af Kreaturer.

I Prærieprovinserne er Andelssalget af Kvæg meget almindeligt. Farmerne slutter sig sammen om Salget og sender selv deres Kvæg til Centralmarkederne, [illegible] fælles Salgs[illegible], som beforderer alt det Kvæg, der sendes til den, giver Farmerne Forudbetaling og siden, naar det endelige Udbytte kommer ind, betaler den Farmeren, hvad hans Kvæg har indbragt minus Fortjeneste. Da dette Foretagende ejes og drives af Producenterne selv, opnaar Farmerne altid den højeste Pris.

Det er dog paa Kornmarkedets Omraade at den største Andelsbevægelse har fundet Sted. Alt ved Sædens Forsendelse gaar ud paa at besørge denne saa billig og let som muligt. Farmernes [illegible] fælles Hvedekompagnier og Hvedeudvalget (Wheat Pools) muliggør den Konkurrence, der sikrer Farmeren den højeste Pris for hans Produkt og en Betjening som intet andet Sted i Verden. Den canadiske Kornavler nyder Statens største Beskyttelse. Denne beundringsværdige Lov er Resultatet af mange Aars Studier og Agitation, som Veststaternes Farmere [illegible] oplyst Befolkning, har iværksat.

BRITISK COLUMBIA

Britisk Columbia er den vestligste af alle Provinserne og ligger mellem Alberta og Stillehavet. Den er 372.680 Kvadrat-miles. Tre store Bjergkæder strækker sig gennem den fra Nord til Syd: Kystbjergene langs Stillehavet, Klippebjergene (Rocky Mountains) mellem Alberta og Britisk Columbia og Selkirkbjergene midt vesten for de sidste, men dog en Del af samme Kompleks. Rocky Mountains og Selkirk er nogle af de højeste Bjerge, der findes, idet kun Himalaya og enkelte Fjeldtoppe i Andes er højere. Nordamerikas højeste Tinder og prægtigste Natur findes her i Britisk Columbias Bjerge. Den canadiske Regering har udlagt flere store Arealer som Nationalparker; blandt disse er Jasper- og Mount Robson-parken de smukkeste. Med Undtagelse af Colorado i den sydlige Del af de Forenede Stater har alle de af Amerikas store Floder, som falder ud i Stillehavet, deres Kilder her.

Mellem Kystbjergene og Selkirkbjergene ligger en ujævn Højslette, gennemkrydset af talrige Floder og Søer. Disse Søer og Floder har i gamle Dage været langt større end nu. I Tidernes Løb er de blevet mindre, dels grundet paa Fordampning og dels fordi Floderne har slidt deres Lejer dybere og dybere. Ved denne Udtørren af Fortidens store Søer og Floder er der langs Bredden af de, der endnu findes, samt i Dalene fremkommet Jordstrimler, som med Undtagelse af nogle vidtstrakte Græsgange i Bjergene, udgør Britisk Columbias samlede Landbrugsomraade. Jorden her er som Regel frugtbar, skønt der i det sydlige Indre maa anvendes Vand-

En Faareflok i Parklandet i det vestlige Canada

ledninger for at opnaa den store Høst af Frugt og andre Produkter, som avles. I Forhold til Provinsen er Agerjordens samlede Areal yderst ringe.

Som ofte[illegible] ligger Agerjorden [illegible] skarpt adskilte Omraader. I den nedre [F]raserdal, nær Fraserflodens Munding og tæt ved Byen Vancouver findes [e]t mærkværdigt frugtbar Strøg, der dels bestaar af Flodens Delta, dels af den nære Chilliwack Dal. Her staar Meierivæsenet højt, idet Vancouver er e[n] glimrende Marked for Mælk, Fløde og Smør. Frugt avles ogsaa, men [il]legible]dtagerne der [illegible] Handelsvarer, findes [illegible] hovedsageligt [l]ængere [illegible] Fraser[illegible] Delta er Havebruget en vigtig In[d]ustri [illegible] Jorden er i disse Egne særlig [illegible]. Paa Sydspidsen a[f] Vancouver[illegible] nær Byen V[illegible] [illegible] Areal[illegible] [illegible] Her saavel som det [illegible] Omraade ved Van[couver] [illegible] Skovene [illegible] hvorved dens Opdyrkning bliver [illegible] og kost[bar] [illegible] Værdien af [illegible] Smørproduktion beløb sig i 1923 [til] 254000 Dollars. Der fremstilledes [i]alt 4 227 704 Pund Smør, eller 7 Procent mere end det foregaaende Aar. [illegible] Landets Indre og da hovedsagelig [i] Okanagan[illegible] Kootenaydalen og ved Salmon Arm og Kamloops findes de største frugtdyrkende Arealer. Næsten al Provinsens Handelsfrugt produceres her, og saa godt som alle Vegne maa der vandes. Under Kapitlet om »Klimaet[illegible] at disse Dale er yderst behagelig Opholdss[ted].

Langs De Canadiske Statsbaner mellem Prince George og Prince Rupert ligger der adskillige Dale med smaa Arealer opdyrkelig Jord, som egner sig for blandet Landbrug, medens det store Omraade mellem De Canadiske Statsbaners Hovedlinie til Prince Rupert og Kamloops Egnen (ca. 200 miles Syd for Prince George) bestaar af en mægtig Høslette, hvor nogle af

Brækning af nyt Land. Baade Heste og Traktorer benyttes ved dette Arbejde

Canadas bedste Kvæg[illegible] findes. Største Parten af de Arealer, som egner sig for Kvægopdræt, er allerede [illegible], dog kan der endnu faas betydelige Arealer til Kvægavl, idet Staten udsteder visse Fæstebreve og Bev[illig]ger paa Græsengen til dette Øjemed.

Medens Britisk Columbia saaledes aabner Landbruget flere gode Muligheder, er selve Landets Natur af en saadan Karakter, at det er [illegible] nødvendigt for den, som tænker paa at bosætte sig [illegible] Raad før Farmen vælges. [illegible] Britisk [illegible] ikke mange Landarbejdere [illegible] Arbejdere paa visse Tider af Aaret, fordi Arbejdere fra Prærierne søge [illegible] hvor Mejerivæsenet og Frugtavl findes [illegible] Store Andelsselskaber sælger Frugten paa Basis af [illegible] Karakter og Britisk Columbias Frugt bliver behandlet paa en Maade [illegible] staar[illegible] [illegible] Lands [illegible] Landmand [illegible] Mulig[heder] [illegible] en behagelig [illegible] Uafhængighed [illegible] Britisk C[olumbia] [illegible] Her [illegible] Kapital [illegible] Valget [illegible] følgende:

a) Fjerkræavl (dens Betydning er i stærk Udvikling) og Dyrkning af Bærfrugt paa et mindre Areal nær Byerne Vancouver, New Westminster og Victoria.
b) Mejerivæsen og blandet Landbrug i Duncan- og Courtenaydistrikter paa Vancouver [illegible] den nedre Fraserdal eller i Shuswap- og de nordlige Okanagan[illegible].
c) Avl af Træfrugt som Handelsvare i Okanagan og K[illegible].
d) Kvægavl og blandet Landbrug i Columbiadalen, Nicola, Cariboo og langs De Canadiske Statsbaner.

HVORLEDES NYBYGGEREN FAAR JORD I CANADA

Nybyggeren kan i Canada erhverve sig en Gaard paa fire Maader

1. Hjemstavns Lodder
2. Uopdyrket Jord
3. Opdyrket Jord
4. Forpagtning

»Hjemstavns« Lodderne

Der findes endnu mange ledige Hjemstavnslodder i Canada, men som Regel ligger disse afsides og sædvanligvis 10 à 15 miles fra en Bane. Nogle Mennesker synes godt om disse [illegible], men hverken socialt set eller af Forretningshensyn er det klogt at slaa sig ned saa langt fra faste Bebyggelser. Selv om det er billigere at bosætte sig langt fra Markedet i en tyndt befolket Egn, kan den øjeblikkelige Besparelse ikke i Længden opveje Fordelene ved Købet af en uopdyrket Farm med en god Beliggenhed. Ved Købet af en uopdyrket Farm opnaar Nybyggeren ligeledes den Tilfredsstillelse at faa rig, jomfruelig Jord, naar han skal skabe sin egen Bedrift, og desuden nyder han alle Goderne ved at befinde sig i et mere kultiveret Samfund Goder som Ejeren af en Hjemstavnslod ofte kan vente længe paa.

Kartoflerne tages op i Alberta

Uopdyrket Agerjord

Uopdyrket Agerjord ligger i Regelen nær Købstæder og Landsbyer og er derfor et godt Sted for Farmeren at bosætte sig. Jorderne kan købes paa gode og lempelige Vilkaar og der behøves ikke store Summer for at begynde. I Prærieprovinserne Manitoba, Saskatchewan og Alberta findes der Millioner af acres god Jord som kan købes til en Pris af fra 10 Dollars pr acre. Al denne Jord ligger indenfor en rimelig Afstand fra Jernbanen og kan bringes under Kultur gennem en minimal Anvendelse af Arbejde og Kapital.

Opdyrkede Farme

Opdyrkede Farme med Bygninger, Hegn og en Del af Arealet under Kultur, rede til at give Afgrøde, kan købes til en Pris af fra 15 Dollars pr acre, idet Prisen retter sig efter det allerede udførte Arbejdes Værdi, Jordens Kvalitet o. s. v. Saadanne Farme findes i alle Provinserne, saavel i Øst- som i Vest-Canada.

Der er visse Fordele ved at købe en opdyrket Farm. Man opnaar straks et Udbytte, da Jorden er i Stand til at give Afgrøde. At hegne en Farm og bryde Jorden koster Tid og Penge, og det er ofte muligt at købe saadanne Forbedringer og paastaaende Bygninger til en billigere Penge end Farmeren kunde gøre sig Haab om selv at udføre de samme Arbejder for. Dette kan være Tilfældet baade i Øst- og Vest-Canada, dog maaske hyppigst i det første.

Den Nybygger, der ejer en mindre Kapital, maa tage sig i Agt for ikke at sætte for mange af sine Penge i den første Udbetaling for Ejendommen. Hermed mener vi, at han maa have Penge nok til at skaffe sig en passende Besætning og de nødvendige Redskaber saa at Gaardens Drift hviler paa en god Grundvold. Ligeledes menes der, at han maa have nogle Penge i Behold for at kunne afholde det første Aars Driftsomkostninger, indtil Indtægterne begynder at komme ind. I Tilknytning til alt dette maa de fremtidige Afdrag være spredt over en længere Aarrække, saa at ikke for stor en Sum af hans aarlige Indkomster skal gaa til Afdrag paa Købesummen, og for at det ikke skal blive ham umuligt at opfylde sine Forpligtelser, dersom han møder uforudsete Vanskeligheder.

At komme i Gang paa en opdyrket Farm.

Til Oplysning for dem, der køber en uopdyrket Farm, skal vi give følgende illustrerende Eksempel paa en Mand, som begynder med 2.500 Dollars i Vest-Canada. Han køber 160 acres god Jord indenfor en rimelig Afstand fra By eller Station efter først at have forvisset sig om, at Muldet er god, og at der er gode Muligheder for at drive Ejendommen op og øge

dens Værdi. For en Pris af 25 Dollars pr. acre faar han god Jord. Følgelig bliver Købesummen 4.000 Dollars. Af dette Beløb betaler han mellem 500 à 1.000 Dollars kontant, den resterende Sum afdrages i Løbet af fra ti til femten Aar. Afdragene bør falde i Februar eller Marts, saa at Farmeren ikke er tvunget til at sælge sin Sæd lige efter Tærskningen. Det første Aar skulde det ikke være nødvendigt at foretage særlige Forbedringer, undtagen hvad der kan gøres i ledige Timer.

Besætningen bør være paa fire Heste, fem Kontrolkøer, en So i Far, og 100 Høns. Hestene bør være unge, ikke over seks Aar, og mindst to af dem Hopper til Avl. Prisen for ovenstaaende er tilnærmelsesvis som følgende:

4 Heste og Seletøj 500 Dollars, 5 Køer 350 Dollars, 1 So 25 Dollars, 100 Høns 50 Dollars, ialt 925 Dollars.

Efter den kontante Udbetaling for Ejendommen og for Købet af Besætning anskaffer han de nødvendige Redskaber for at kunne faa Vaarsæden i Jorden. Disse bestaar af en Plov, Harve, Saamaskine og Arbejdsvogn; senere købes en Gaasefodskultivator til Brug i Sommerbrakken. Udvises der stor Paapasselighed, kan noget af dette købes brugt.

Parlamentsbygningen for Provinsen British Columbia beliggende i Victoria, Provinsens Hovedstad.

Endnu er der flere Hundrede Dollars tilbage til Købet af Frø, Hvede, Levnedsmidler og til Dækning af uforudsete Udgifter. Henad Høst anskaffes en Selvbinder. Paa dette Tidspunkt har allerede Køerne og Fjerkræet givet lidt Indtægt.

Hvis den samlede Agerjord, der er under Kultur, beløber sig til f. Eks. 130 acres, hvoraf 25 acres er sommerbrakket sidste Aar, bør ca. 50 acres lægges ud med Hvede, 25 acres med Havre, 10 acres med Byg, 10 acres med Grønfoder, og maaske to eller tre acres med Majs. Resten bør sommerbrakkes og næste Aar tages under Vekseldrift, hvorunder flere acres Alfalfa eller andre Bælgplanter. Udbyttet bliver det første Aar paa det nærmeste saaledes:

50 acres Hvede, 20 bushels pr. acre	1.000 bushels.
25 acres Havre, 40 bushels pr. acre	1.000 bushels.

Regner man gennemsnitlig med en Indtægt af kun 6 Dollars om Maaneden pr. Ko, giver de fem Køer i Løbet af et Aar 360 Dollars. Da der er rigeligt af Skummemælk, bliver Udgifterne ved at føde Soen og Smaagrisene ganske ubetydelige, og Svinene vil siden hen indbringe en god Sum til Hjælp ved Afholdelsen af Gaardens Udgifter. Hønsene indbringer det første Aar mindst 200 Dollars.

Dette er et ganske nøgternt og maadeholdent Overslag over Udgifterne og Indtægterne det første Aar, men det kan i det store og hele give et godt Ide om, hvilken Fremgangsmaade Nybyggeren, der køber sig en Gaard, vil følge. De kommende Aars Fortjeneste og øvrige Fremskridt afhænger af Nybyggerens egen Dygtighed og Virkelyst.

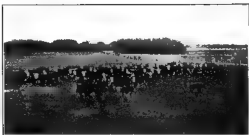
Forpagtninger

I nogle Tilfælde kan en Gaard forpagtes eller lejes, naar Ejeren trækker sig tilbage, mod at give ham Procenter af Udbyttet. Som Regel bidrager Ejeren til Gaardens Drift med Saasæd og med Maskiner, medens Lejeren bidrager til den med sit Arbejde og hver faar det halve af Høsten. Eller ogsaa lejer Ejeren blot Jorden ud og tager en Tredjepart af Høsten derfor. Hele dette Lejespørgsmaal ordnes dog højst forskelligt, som Folk nu kommer overens. Undertiden købes Gaardene paa lignende Vilkaar, d. v. s. mod en Tredjedel eller med Halvdelen af Høsten. For en, der ikke er rigtig kendt med Landet, kunde dette synes at være en god Udvej, imidlertid maa det paa det bestemteste fraraades Nybyggeren at følge den, da det er langt bedre at vente end at købe en Farm paa disse Vilkaar.

Udsøgte Gaarde

De Canadiske Statsbaner har et mindre Areal Jord, der er til Salg for højst rimelige Priser. For at hjælpe Nybyggeren under hans Bestræbelser for at faa sin egen Ejendom, foregaar Betalingen paa saadanne Vilkaar, at en erfaren Mand med Lethed vil kunne faa Skøde paa Farmen under disse Forhold.

Den Fremgangsmaade, som De Canadiske Statsbaner følger ved Salget af sin Jord, kræver kun en kontant Udbetaling af 50 Dollars pr. 160 acres tillige med det første Aars Skatter. Andet Aar betales der Skatter samt den halve Rente, men intet Afdrag paa Købesummen. Tredje Aar betales Skatter samt den forfaldne Rente, men intet Afdrag. Det fjerde Aar er Betalingen

[illegible]

Dollars ... acres ... Renter og Skatter ... ved det fjerde Aars Udgang, deles den resterende Del af Købesummen i ti aarlige Afdrag til en Rente af 6 %. Saaledes opnaar Køberen den Fordel først at skulle have udbetalt Købesummen i Løbet af 15 Aar, og det Aar han begynder sin Udbetaling er yderst ringe, saa han straks er i Stand til at kaste sig over Arbejdet med at opdyrke og forbedre Jorden. Han nyder dog det Privilegium naar som helst han ønsker det at kunne udbetale hele Købesummen og saaledes faa Skøde paa Jorden.

Skønt de Canadiske Statsbaner som allerede omtalt ejer et mindre Jordomraade beregnet paa en saadan Anvendelse, bliver denne Jord næsten ufravigeligt solgt til Landmænd, der allerede er kommet i Gang, eller til Nybyggere, som har opholdt sig der i en længere Periode.

De Canadiske Statsbaners Landbrugsdepartement har dog ogsaa mange andre gode Ejendomme til Salg langs dets Linier i Vest-Canada, saa at Nybyggeren faar frit Valg mellem en Mængde gode Ejendomme. Der gøres alt, for at Nybyggeren kan faa en god Farm med en god Beliggenhed, og for, at Begyndelsen bliver saa gunstig som muligt.

Det ideelle Jordomraade for en Farm er det, hvor der findes nogle Skovholder eller fra 5 til 10 acres god Skov, medens Resten af Jorden er saaledes beskaffen, at den kan bære Afgrøde efter en lettere Behandling. Eller Valget kan falde paa en Farm, som har 40 à 50 acres god Højskov, medens Resten af Jorden er rede til at brydes. Der ligger mange af den Slags Jorder udenfor [illegible] De Canadiske Statsbaner og kan [illegible] ikke noksom anbefale Nybyggerer at bosætte sig paa en saadan Egn.

Hvorledes man faar Held med sig — Et Eksempel

Mange ... unge Mænd ... læser denne Bog, ... maaske allerede til Sommer eller ogsaa senere hen i Livet paa en canadisk Farm. I saa Fald vil sikkert mange af dem ikke have Penge nok til straks at begynde for sig selv. Men den, der endelig har besluttet sig til at tage til Canada behøver ikke at arbejde for andre Landmænd hele sit Liv. Der venter ham noget bedre ... Muligheden for selv at faa sig en Farm. En Farm er det bedste Sted af Verden for den, som vil lægge Penge op. Med Undtagelse af ganske enkelte Steder, bliver Landarbejderens Udgifter betalt for ham. Lægger en ung Mand Penge op, vil hans Kapital i Løbet af 4 à 5 Aar være

stor nok til at han kan begynde i det smaa for sig selv. Denne Fremgangsmaade har de fleste af Canadas Farmere fulgt, og endnu i mange Aar vil Fremtidens Farmere følge den. Den Tjenestekarl, som er villig til sit Arbejde og gerne vil frem, vil snart vide at gøre sig nyttig for Farmeren, saa der hurtigt bliver Rift om ham.

Følgende Beretning handler om en ung Mands Erfaringer og kan maaske være af Interesse:

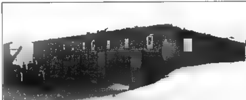
»Da jeg tog til Canada som 20-aarig havde jeg akkurat Penge nok til at betale Rejsen til Canada fra Europa. Ved Ankomsten fik jeg Plads hos en Farmer, og jeg forsikrer Dem for, at det første Aar var alt andet end opmuntrende. Jeg besluttede, at hvis jeg kunde tjene Penge nok til Tilbageturen vilde jeg rejse hjem igen. Men da der var gaaet et Aarstid, og jeg havde faaet flere nye Venner og var kendt med Landets Skikke, bestemte jeg mig alligevel for at blive. Efter at have haft Plads i fem Aar havde jeg tjent Penge nok til at kunne komme godt i Vej selv. Jeg giftede mig og ... at begynde med ... forpagtede ... en Farm ... og ... Løsøret kontant. Medens jeg havde den Forpagtning, købte vi en kvart Sektion i Nærheden for en Sum af 1600 Dollars. Siden købte ... hos

Hø-Høsten paa en Farm paa Vancouver-Øen. Læg Mærke til hvorledes Arbejdet gøres lettere ved Hjælp af Hesteværket

Sektion til, med en Udbetaling paa 1000 Dollars, og da vi saa fik en god Høst tre Aar i Rad, udbetalte vi Resten af Købesummen, eller 5300 Dollars i Løbet af disse tre Aar.

Under min Virksomhed som Landmand har vi fra første Færd haft blandet Landbrug, hvad jeg tror er ... ved vor Held. Vor

Et Skur paa en Manitoba-Farm, hvor Kreaturerne bliver fodrede. Der behøves kun ganske primitive Bygninger til Opdræt af Slagtekvæg i det vestlige Canada

Den ... anafe Regeringes Plante-Skole ved Indian Head, Provinsen Saskatchewan. Fra denne Planteskole kan Farmerne frit faa Træer. I 1905 var der ikke eet Træ paa denne Plet.

Bierhvervet er Kreaturopdræt baade Kvæg, Faar og Svin. Min Kone som har været mig til stor Hjælp opdrætter desuden en Masse Fjerkræ — Gæs, Kalkuner og Kyllinger foruden at have mere end nok til eget Forbrug, sælger vi ogsaa en Mængde hvert Aar. Vi har ogsaa en lille Frugt- og Urtehave, som forsyner os med hvad vi behøver af den Slags Fornødenheder. Det er ... at ... Gaard ... skal kunne føde en Familie, det vil sige den skal i saa ... Maal som muligt frembringe alle den Slags Produkter en Familie behøver til Livets Ophold — Kød, Smør, Grønsager, Mælk, Mel og hvad andet, det er muligt at dyrke.

Vi holder 8 à 9 Køer. Fløden sender vi bort om Sommeren og kærner Smør af den om Vinteren, og sælger det her paa Egnen. Indtægten af Smør og Æg afholder Husholdningsudgifterne og hjælper desuden til ved Dækningen af andre Udgifter.

Hvad vi har gjort, kan enhver gøre. Det kræver blot en god Portion sund Sans og megen Flid men enhver der virkelig vil, kan faa Landbruget til at betale sig.

Indladning af Korn i en af de Canadiske Statsbaners Jernbanevogne. Elevatorer eller Korn-Pakhuse findes omtrent ved hver Jernbanestation i Manitoba, Saskatchewan og Alberta.

I Canada kan Nybyggeren paa sin Farm avle alt til Livets Ophold, blot han har nogle Køer, Grise, Høns, og en god Have. Det første Aar eller to er det vigtigere at høste nok af Foder ... Besætninger, end det er at avle Sæd med Salg for Øje ... han Foder nok kommer han ... vældig og kan fra første Færd leve af Gaardens Produkter. Medens han høster Erfaring med canadiske Forhold ... han ... ske uvilkaarlig blive klar over hvad han har Brug for, naar han selv begynder. Han skal kun købe, hvad der er absolut nødvendigt. En Plov, et Spand Heste, en Kultivator eller Motor og meget andet kan ofte købes hos de lokale Handlende eller hos andre Landmænd. Det er ogsaa meget almindeligt at Nybyggerne laaner sig frem hos hverandre og saaledes bliver i Stand til at holde Udgifterne nede.

KVINDENS ARBEJDSFORHOLD I CANADA

Danske unge Kvinder har altid været meget velsete i Canada, og i Øjeblikket udfylder de mange betroede Stillinger, indenfor Handels-Kontor- og Skolevæsenet, saavel som ved Husvæsenet og i Landbrugets Tjeneste

For en dannet dansk ung Pige, som kan tale Engelsk, findes her mange forskellige Beskæftigelser men det eneste, hun kan være sikker paa straks at faa Plads ved, er Husvæsenet. Er hun villig til at tage Plads som Husassistent, indtil hun har haft Lejlighed til at se sig om vil hun snart erfare, at det sandsynligvis ikke vil vare længe, før hun kan skaffe sig den Slags Arbejde, hun egner sig bedst til. Mange dannede, unge Englænderinder af god Familie er rejst til Canada og har taget Plads som Tjenestepiger for siden naar de kendte Landets Sæder og Skikke, at glide ind i andre Virksomheder

Skandinaviske unge Piger og Kvinder vil lettest kunne komme frem i Vest-Canada En dygtig dansk Husassistent, der kan tale Engelsk kan faa en Løn af fra 30 til 40 Dollars om Maaneden alt efter hendes Uddannelse og Arbejdets Størrelse De, der ikke kan tale Engelsk, maa begynde med langt mindre i Løn som oftest med 15 à 20 Dollars om Maaneden — men saa snart de faar Kendskab til Sproget, kan de selvfølgelig forlange mere

Et canadisk Køkken. Læg Mærke til de indbyggede Skabe og hvorledes Døren til et af disse benyttes som Strygebrædt De canadiske Huse er kendt for den praktiske Maade hvorpaa de er indrettede. Elektrisk Kraft er billig i Canada og benyttes meget især i Byerne Dog har ogsaa et større Antal Gaarde nu faaet elektrisk Lys og Kraft, særlig i Provinsen Ontario

Det maa tilraades de danske unge Piger, som rejser til Canada for at tage Plads ved Husvæsenet, at vælge sig Pladser paa Landet i Stedet for i Byerne I Reglen faar en ung Pige vel nok mere Arbejde og mindre Løn paa en Gaard, men saa vil hun til Gengæld der have langt større Udsigt til at deltage i Egnens selskabelige Sammenkomster end i Byen I det hele taget stiller Samfundsforholdene paa Landet sig langt gunstigere for hendes Fremtidsskæbne, fordi der her er meget større Mulighed for, at hun engang kan gaa ind til sit eget Hjem hvad enhver ung Pige har Ret til at se hen til.

Danske unge Piger, der tager til Canada som Husassistenter har Adkomst til at tage ind paa et af de Gæstehjem, som den canadiske Regering har oprettet i alle større Byer, og hvorfra man vil finde dem gode Pladser Disse Hjem ledes af dygtige og elskværdige Kvinder, som forstaar alle den Nyankomnes Problemer Dersom nogle af de unge Piger eller Kvinder efter at de er kommet i Plads, skulde faa Ubehageligheder med deres Arbejdsgivere eller ellers komme i nogen Slags Forlegenhed eller Vanskelighed, kan de blot skrive til Forstanderinden for Gæstehjemmet, som stedse vil være rede til at hjælpe dem paa enhver Maade

CANADAS SKOLEVÆSEN

Spørgsmaalet om, hvorvidt nu ogsaa Børnene kan faa en god Skolegang, er ofte en af de Tanker, der næsten straks melder sig hos det Ægtepar som har bestemt sig for at udvandre. Men netop paa dette Omraade er Canada et af de Lande der staar blandt de forreste i Verden Ikke alene har man for længst naaet det Maal, at enhver Pige og Dreng har Lejlighed til at faa en god Undervisning i Forskolerne men over hele Canada findes udmærkede Mellemskoler, hvor Undervisningen i nogle Provinser er ganske gratis og kun koster en Ubetydelighed i andre, medens det praktisk talt er muligt for enhver ærgerrig Dreng og Pige at opnaa Universitetsuddannelse

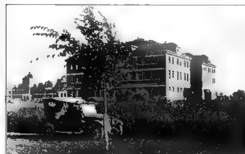
Der findes et helt System af Forskoler og Mellemskoler i alle Provinserne, medens de desuden ogsaa har et eller flere Universiteter hver De fleste af disse underviser ikke alene i Kunst og Videnskab, men har tillige Fakulteter for Jura, Medicin, Tandpleje Agronomi og Forstvæsen o. s. v Der findes ligeledes en Mængde glimrende Tekniske Skoler Forskolerne og i al Almindelighed ogsaa Mellemskolerne holdes oppe gennem Skatter medens der er tvungen Skolepligt til 14 og 16 Aars Alderen, saa alle Børn faar en god Undervisning, hvad enten Forældrene kan betale for den eller ej

I Canada er Undervisningen fri, og de canadiske Skoler underviser Børnene i de Fag, som de mest vil faa Brug for i det daglige Liv

Landbrugsskoler

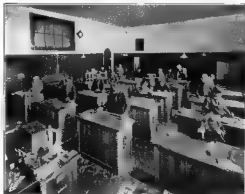
Danskerne vil sikkert særlig være interesserede i den lette Adgang til at faa Undervisning i Landbrugslære. Netop for at fremme denne Gren af Videnskaben ofrer alle Staterne hvert Aar en stor Sum Penge, og de er da næsten ogsaa alle sammen i Besiddelse af udmærket udstyrede Landbrugsskoler. I Søprovinserne findes der en udmærket Landbohøjskole i Truro. Quebec har en glimrende Skole (Macdonald) i Nærheden af Montreal, hvor der ikke alene gives Afgangseksamen for Viderekomne, men ogsaa kan tages Universitetsgrader, desuden findes der to mindre Landbrugsskoler i samme Provins. Ved Guelph har Ontario Canadas berømteste Landbrugsskole, hvor Studerende fra mange fremmede Lande læser. Hver af de vestlige Provinser har en Landbrugsskole. I Tilknytning til hver af disse,

En af Bygningerne ved Provinsen Manitoba's Landbrugsskole i Winnipeg. I Baggrunden ses den smukke Bygning, hvor 350 af Skolens Elever bor, medens de studerer. Denne Landbrugsskole er een af de mange, der findes i Canada.

saavel som til de førstnævnte, findes der fuldt moderne Husholdningsskoler, hvor Landbefolkningens unge Piger og andre kan gennemgaa alle Slags Kursus foruden selve Undervisningen i almindelig Husholdning.

I de fleste Provinser har Landbrugsministerierne i mange forskellige Egne ansat Repræsentanter, der er uddannet paa Landbrugsskolerne, og som er praktiske og har megen Øvelse i at belære Farmerne om de mest moderne Metoder og nyeste videnskabelige Opdagelser paa Landbrugets Omraade, desuden arbejder de ivrigt for Andelssagens Fremme. De giver ogsaa korte Kursus i Bedømmelsen af Avlsdyr, underviser i Mejerivæsen, Havebrug, Frøavl, Mælkekontrol, o. s. v., og anvender al deres Tid til at yde Farmerne praktisk Vejledning. I hver af Provinserne findes talrige Landbrugsselskaber, som afholder Møder og aarlige Dyrskuer. Rigets fælles Landbrugsministerium driver en Mængde Forsøgsgaarde, hvor alle Fremskridt demonstreres. Her saavel som ved Landbrugsskolerne undervises

Undervisning i Sløjd i en canadisk teknisk Skole

i Raceavl og Frøavl, samt foretages mange Slags Forsøg, hvis Resultater indgaaende beskrives i Beretninger, som alle kan erhverve sig ganske vederlagsfrit.

De Canadiske Statsbaner udsender paa visse Aarstider, især i de vestlige Provinser, de saakaldte »Belærende Landbrugstoge«, fra hvilke der holdes Foredrag om Kvægavl, Kulturplanter, Rendyrkning af Frø og om forskellige Emner paa Husvæsenets Omraade. Tusinder af Mennesker flokkes hvert Aar om disse Tog.

Nyaabnede Distrikter sørges der godt for

Selv de Indvandrere, som agter at slaa sig ned i de senest befolkede Egne, behøver ikke at frygte for Savnet af gode Forskoler til deres Børn. Skolelovene administreres ganske beundringsværdigt, og der findes Skoler

selv i de fjerneste Egne. Desuden staar Lærerstandens Kundskaber og Lønninger paa en tidssvarende Højde. I nogle Landsogne har man konsoliderede Skoler. Her har flere Skoledistrikter sluttet sig sammen om Oprettelsen af fælles højere Skoler, som er ganske særlig gode. Hermed være og ikke sagt, at Danskerne i almindelighed kan finde Skoler, der er de danske overlegne — det danske Skolevæsen er jo et af de mest fuldendte i Verden — men de vil erfare, at det canadiske Skolevæsen er yderst tilfredsstillende og hævder sin Stilling som et af de bedste.

SAMFUNDSLIVET I CANADA

De Canadiske Statsbaner har 10 store Radioudsenderstationer tværs gennem Canada. Her ser man Folk lytte til en Koncert paa et af De Canadiske Statsbaners Trans-continentale Tog

Samfundslivet har i Canada sin egen Charme. Da Canadierne lever i et Land, som Skaberen har udrustet med en storslaaet Natur, er de selv prægede af Omgivelsernes Paavirkning og er storsindede, gæstfrie og venneselskabelige Folk. De griber enhver Anledning til at faa en Sammenkomst, som de saa hyppigt udtrykker sig. Andelsbevægelsen falder dem ganske naturlig, og dens Aand gør sig ikke mindre gældende under Samfundslivets Ytringsformer end paa Forretningsomraader, hvor Andelsbevægelsen har bidraget mægtigt til Landbostandens Fremskridt.

Selv om Canadierne tager deres Arbejde alvorligt, tror de altid paa den enkeltes Ret til at skaffe sig Tilværelse et rigt Livsindhold. Følgelig spares der ingen Anstrengelser for at Nybyggeren endog langt ude paa Landet kan nyde godt af alle de praktiske Bekvemmeligheder saavel som Byboerne. Afstandene er udslettede ved Hjælp af Banelinier og Motorvogne, de gode Veje gør Forbindelsen mellem Nabokommunerne let, og selv i afsides Egne vil Nybyggeren finde Skoler og Kirker. Desuden drages der Omsorg for hans, hans Hustrus og Familiens Helbred gennem et Sundhedsvæsen, som ikke staar tilbage for noget i Verden. Hospitaler findes her en Mængde af, de udstyres og ledes lige beundringsværdigt. Plejen er god. Der stilles store Krav til Sygeplejerskernes Uddannelse, og de canadiske Sygeplejersker er kendt for deres Omhu. I Provinsen Alberta findes der paa Landet et helt System af kommunale Hospitaler, hvor den bedste Behandling og Pleje faas til en meget moderat Pris. I en stor Mængde Landkommuner nyder Børnene den Fordel at være under Tandlæge- og Lægetilsyn paa Skolerne.

De Canadiske Statsbaners Radiofoni

I Landdistrikterne giver Telefonen Landmanden Adgang til at tale med sine Forretningsforbindelser og hans Hustru med sine Bekendte, til Takster, der maa forekomme enhver Europæer utrolig billige. Alene i een Provins har over 100.000 Landmænd Telefon, men en af vor moderne Tids nyere Foreteelser udelagt ggør Hjemmene paa Landet i Bylivets Fornøjelser, meddeler dem Dagens Nyt og Markedets Stilling. Dette er De Canadiske Statsbaners Radiofoni, som gennem deres Udsenderstationer der danner en Kæde tværs over Verdensdelen, bringer de forskellige Provinser nærmere til hverandre. Ja, Radioen forandrer paa Landet helt Tilværelsens Karakter og Horisont, idet den giver Landbefolkningen Part i Bylivets Goder og giver dem Mulighed for at erhverve sig et Fond af Kundskaber og en større kulturel Udvikling. Det canadiske Landbrug, man man huske, betænker sig ikke paa at anskaffe de mest moderne og tidssvarende Maskiner, for saaledes bedre at kunne faa den Fritid, der er saa nødvendig for Erhvervelsen af en højere Kultur.

I Canada foregaar Samfundslivet under sunde og tiltalende Former, dets Fornøjelser er harmløse og vækker i Modsætning til Byernes hektiske Fornøjelser den befriede Sindsstemning og naturlige Livsglæde, som skaber

Folkelivsbillede paa en Fridag ved Grand Beach nær ved Winnipeg, Provinsen Manitoba

en sund Sjæl i et sundt Legeme Skoler Kirker, Musikforeninger Litterære Samfund og mange forskellige Slags Andelsforeninger bidrager alle i høj Grad til at fremme de sociale Foretagender

Automobilet er omtalt før — i een eneste Provins er over 68.000 Farmere Automobilejere, og har de raske unge Folk Lyst til at more sig, er en Automobiltur til en eller anden stor Gaard en fornøjelig Oplevelse, som sent gaar af Glemme

Vintersport Nye Venner

Dog baade Sommer og Vinter holder Canadierne mere af at more sig i det fri end inden fire Vægge i overfyldte Lokaler, og Nybyggeren deltager snart med Liv og Lyst i Kælke- og Sneskoudflugter, nyder det spændende Hop paa Ski og den vanvittige Fart under en Is-Hockey [illegible] sidstnævnte Sport sidder Canada inde med Verdensmesterskabet

I mitet af Europas gamle Lande vises der en saadan Venlighed en saadan Hjælpsomhed eller en saadan Tjenstvillighed som den, der viser sig under det canadiske Samfundsliv Danskerne vil erfare at deres Landsmænd i Canada i den Henseende ikke staar det ringeste [illegible] gæstfrihed [illegible] ager [illegible] faa Venner fra første Øjeblik, og Nybyggeren vil snart kunne glæde sig over en Bekendtskabskreds, der maaske er større og sikkert ikke mindre [illegible]

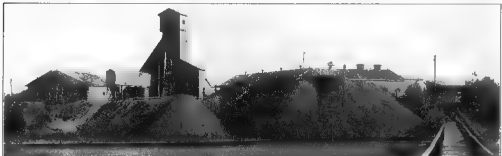

Kælkning er en meget yndet og [illegible] Vintersport i Canada.

CANADAS MINEDRIFT

Hvor store end Landbrugets Udviklingsmuligheder er i Canada, saa er dog Minedriften [illegible] ikke mindre vigtige [illegible] Land er Minedriften i de senere Aar vokset saa betydeligt [illegible] synes at være Rimelighed for at den i de først kommende Aar vil give større Udbytte end Landbruget. Denne Opsving omfatter en stor Mængde forskelligartede Mineraler, metalliske og ikke-metalliske. Siden 1886 er det aarlige Udbytte steget fra [illegible] Dollars til [illegible] Dollars.

Canada er [illegible] af Verdens [illegible] Kul [illegible] findes kulførende Lag [illegible] forskellige Egne [illegible] paa Cape Breton, Nova Scotia, i Alberta og ved Nanaimo [illegible] Alberta ligger Kullene endog [illegible] Jordens Overflade, [illegible] ved den [illegible] brydes paa [illegible]

McIntyre-Guldminen ved Schumaker, Ontario — en af de mange canadiske Guldminer.

En ... Fod tyk Kul-Søm ... Alberta. I denne Provins findes 14 Procent af hele Verdens estimerede Kulreserver. Her er Kul billige og lette at udvinde, idet Kul-Sømmene mange Steder kommer helt op til Jordens Overflade

...al og bestaar af Brunkul eller "døde Kul", er de meget lette at bryde og giver en Overflødighed af billige Brændsel ... almindelige Brug og Kraftanlæg. I Nova Scotias Kuldistrikter har en stor Jern- og Staalindustri udviklet sig.

Guld- og Sølvproduktionen

I ... Aar er Verdens ... produktion stadig gaaet tilbage. I denne Periode har af alle de guldproducerende Lande alene Canada kunnet ... med et jævnt stigende Udbytte. I Øjeblikket staar det som det tredje i Rækken af Verdens guldproducerende

... fra ... Ontario ...

Stater, og Sagkundskaben mener, det er højst sandsynligt, at Canada om ... Aar vil være den største Guldproducent, der findes. Paa Sølvproduktionens Omraade overgaas Canada kun af Mexico og de Forenede Stater. De største Guldlejer findes i Nord-Ontario og Britisk Columbia. I Øjeblikket overstiger Ny-Ontarios Guldproduktion det berømte Yukon i dets Glansperiode. Ontarios Miner ligger hovedsagelig i Porcupine-Distriktet, henved 40 miles Syd for Cochrane paa De Canadiske Statsbaners trans-kontinentale Hovedlinie. Her er allerede Hollinger-minen en af de største i Verden og snart ogsaa en af de betydeligste, medens der findes andre, saasom Dome- og McIntyre-minen. Kirkland Lake Distriktet, der producerer over 100.000 Unser Guld om Aaret.

CANADAS FISKERI

Canadas Fiskeri er ... af ... de ... mest ... indbringende Erhverv. Det canadiske Fiskeri giver et aarligt Udbytte paa ... 40.000.000 Dollars. Fiskefartøjer tæller mange Hundrede Fartøjer af alle Slags, og Fangsten giver Arbejde til over 74.000 Mennesker. Og dog har det canadiske Fiskeri paa ingen Maade naaet Grænsen for sine Udviklingsmuligheder. Her gives stadig uanede Chancer for lidt Kapital og dygtige Folk, og de ikke alene langs Atlanterhavs- og Stillehavskysten, men ogsaa i Indlandets store fiskerige Ferskvandszoner.

Søterritoriet langs Atlanterhavskysten, heri indbefattet Fundy Bugten og St. Lawrence-Golfen, udgør et Areal paa over 200.000 Kvadrat-miles, desuden dækker Indfjordene over mere end 15.000 Kvadrat-miles, der faldt ud er under Canadas Kontrol, og saa er her selvfølgelig Newfoundlands Bankerne, Verdens største Fiskegrunde. Men selv disse vældige Omraader udgør kun en Brøkdel af Canadas Fisketerritorier, thi foruden Stillehavskysten, som har usædvanlig gode Læforhold og er 7.180 miles lang, findes her Floder og Indsøer, hvoriblandt de »Store Søer«, i hvilke Canadas Andel beløber sig til over 34.000 Kvadrat-miles. Sagkundskaben hævder, at Fiskens gode Kvalitet i høj Grad afhænger af, at Vandet er rent og køligt, naar den fanges, følge denne Anskuelse maa den canadiske Kadiau, Helleflynder, Makrel, Hvilling og Laks være aldeles glimrende.

Atlanterhavsfiskeriet deles i to Hovedgrupper: Kyst- og Dybvandsfiskeriet. Kystfiskeriet foregaar med Bundgarn, Haandsnøre og Trawl. Kuller og Kadiau er den betydeligste Fangst. Om Foraaret og Sommeren flækkes og saltes Fisken, men den vigtigste Sæson kommer først om Efteraaret, naar Fisken forsendes fersk eller ryges og sælges som røget Kuller.

Dybvandsfiskeriet drives med Kuttere paa 40 til 100 Tons, hvor den 12 à 20 Mands Besætning fisker med Trawl fra Jollerne. Fiskeflaaderne ... ager ud paa New Foundlands Bankerne to Gange om Aaret. Fangsten

[illegible] ved Georgian Bugten Ontario

sa les og tørres si- der i Land af Fi- skerne og sendes til Halifax. Vest- indien er Hoved- markedet for den- ne Vare. Ingen Klipfisk holder sig saa god en Stand [illegible] ske K[illegible] ma som den. No [illegible] ter. Den aarlige Kabliaufangst har en Vægt af [illegible] wt og repræsenterer en Værdi af over 5.000.000 Dollars. Hummerfangsten er ogsaa et ind- bringende Atlanterhavs-Erhverv, der tages aarligt [illegible]00.000.000 af disse Krebsdyr. Henved 600 Henkogerier beskæftiger paa Prins Edward Øen og New Brunswick ca. 7000 Mennesker. Henkogningen af Sardiner (smaa Sild) i Daaser er saa [illegible] et Erhverv i New Brunswick, at det kun staar tilbage for Tilberedning af Daaselhummer. Af Fisk, der fanges langs Atlanterhavskysten og Søprovinsernes og Quebecs Strandbredder, bør særlig nævnes: Helleflynder, Kulmuler, Sild, Makrel, Laks, Aletfisk, Aalekvabber, Smelt, Laksørreder; desuden er her Sælen og Hvidfisken (en Tandhval).

Paa de store Søer og tilløberne til St. Lawrence varer Fiskesæsonen seks à otte Maaneder, og de, der er beskæftigede herved, tager løst Arbejde i Mellemtiden. Hvidfisk, Ørred, unge Gedder og Helt er de vigtigste Salgsfisk i Ontario. Gedder, Stør og andre grove Fisk giver ogsaa god [illegible].

[illegible]ængere inde i Canada finder største Delen af Fiskeriet Sted i Winnipeg og Winnipegosis-Søerne i Manitoba og de Smaasøer, der ligger spredt ud over Landet norden for Saskatchewanfloden, der fanges Hvidfisk, Ørred, Tullibee, Gedder, Stør og Mulle. Den aarlige Fangst beløber sig til henved 225.000 cwt., og har en Værdi af over 1.300.000 Dollars.

Fiskeriet paa Stillehavskysten

Britisk Columbias vigtigste Fisk er Laksen fra Fraser, Skeena, Naas og andre Flodmundinger. De to Tredjedele af Canadas samlede Fiskeeksport skriver sig herfra og har et Marked, der omspænder hele Jorden. Enhver Lakseart, som findes ved Stillehavskysten, fanges: the sockeye, Vaarlaksen, steelhead, cohoe, pink og chum. The sockeye er den, der er af størst Betydning og den talrigste. Vandringen begynder sidst i Juli og kulminerer i den første Halvdel af August, dog falder Sæsonen lidt tidligere paa den nordligere Floder. Vaarlaksens eller Heltens Vandring begynder tidlig om Foraaret og vedvarer til Juli. Laksefangsten beløber sig til henved 1.500.000 cwt. og repræsenterer en Værdi af over 13.000.000 Dollars om Aaret.

[illegible] New Brunswick

Helleflyndere fin[illegible] Massevis ved Øen Vancouver, mellem Queen Charlotte-Øen og [illegible]. Den aarlige Fangst udgør 300.000 cwt. og har en Værdi af ca. 4.000.000 Dollars. Her drives ogsaa Sildefiskeri, der giver omkring 1.000.000 cwt. og indbringer over 800.000 Dollars om Aaret.

Hvalfangsten har fire Stationer, to paa Vancouver og to paa Queen Charlotte-Øen. Der harpuneres henved 500 Hvaler om Aaret, [illegible] befattet sulphur bottom, Finhvalsk og Pukkelhval samt enkelte Spermacethvaler. Hver Stump af Dyrene udnyttes. Produkterne er Tran, [illegible]skeber og Guano. Kabliau, eulachon, Smelt, Pilchards, Stør, Aletfisk, sea [illegible] og Bars bringer Britisk Columbias Fiskefangst op paa en samlet Vægt af ca. 3.000.000 cwt. til en aarlig Værdi af 18.000.0000 Dollars.

De Canadiske Statsbaner har særlige Kølevogne til Transport af fersk Fisk og besørger prompte Fisken i [illegible]ldstændig frisk og udmærket Stand til

Fiskemarked [illegible] Rupert, Britisk Columbia
Prince Rupert er den ene af De Canadiske Statsbaners Endestationer paa Stillehavskysten

de forskellige Byer i Landets Indre. Canadas glimrende Betingelser for Lystfiskeriet er verdensberømte, lige fra Laksen i Restigoucheflоden, Matapediafloden og andre Floder, og Quebecs og Ontarios sortgrønne Bars til Ørreden i Nipigon og Rocky Mountains Søer og Elve. Sportsmændene vil finde de mest yndede Omraader for Lystfiskeriet langs De Canadiske Statsbaner.

SKOVBRUGET

Saa vældig en Udstrækning har de Omraader, der forsyner Canada med Tømmer, at det til Dato, selv ved Hjælp af Aeroplaner, har været umuligt at danne sig et fuldstændigt Skøn over dets Skove, undtagen i Nova Scotia og Britisk Columbia.

Man antager, at dets skovklædte Arealer beløber sig til 1.200.000 Kvadratmiles. Alle Provinserne undtagen een har en stor Træbestand, ogsaa Prærieprovinserne, som Folk i al Almindelighed saa fejlagtigt tror er træløse. F[illegible] er skønsmæssig Beregning skuld[illegible] Canada[illegible] ølge Ca[illegible]nadas statistiske Aarbog have en Beholdning a[illegible] 246.826.[illegible]000 K[illegible] [illegible] saa sodem[illegible] [illegible] Tal skulde de bløde Træs[illegible] udgøre 198.409.968.000 Kubikfod, hvoraf de 81.361.705.000 findes i de østlige Provinser, 15.763.885.000 i [illegible]vinserne, og 8[illegible] Kubikfod i Bri[illegible]bia. De haarde [illegible] beløber sig til 48.4[illegible]6.364.000 Kubikfod, af hvilke 9.847.000 findes i de østlige Provinser 20.658.745.000 i Prærieprovinserne, og 377.772 Kubikfod i Britisk Columbia.

Det er derfor let at forstaa, at Canadas Skovrigdom er en In[illegible] som kan staar tilbage for Landbruget. Britisk Columbia, Quebec, O[illegible] og New Brunswick er de vigtigste Centrer for Skovens Udnyttelse. Paa Stillehavskysten findes Douglasfyr, Rødceder, Hemlock, Hvidgran, Gran, Bomuldstræ, Kampechetræet, Fyr og Lærk. I det Store Slettelands Skove i [illegible] Saskatchewan og Manitoba vokser der Hvidgran, Balsamgran, Asp, Poppel og Sortgra[illegible]. I Østprovinsernes Skove findes det Skovbælte, der bestaar af haarde Træsorter saasom Ahorn, [illegible]m, Lind, Gulbirk, Valnød og Bøg. De bløde Træsorter repræsenteres i disse Skove af Fyr, Gran, Balsamfyr og Hvidbirk. Det nyskotlandske Skovbælte, som ligger i Sydprovinserne og fortsættes paa St. Lawrencebugtens Sydkyst, præges især af Rødgranen, dog forekommer her ogsaa mange andre Træsorter, baade med blødt og haardt Ved mellem hverandre.

Det er ikke for meget sagt, at Canadas kommercielle Udnyttelse af Tømmeret i dets Skove har faaet et ganske fænomenalt Opsving. Dette skyldes til en vis Grad den stedse stigende Mangel paa Gavntømmer og Træ til Papirfabrikation i den østlige og tættest befolkede Del af de Forenede Stater. I Øjeblikket beløber Canadas aarlige Tømmerproduktion sig til mere end 335.000.000 Kubikfod og har en Værdi af over 168.000.000 Dollars. Det betydeligste Opsving har vel nærmest fundet Sted i Tilknytning [illegible] Træmasse- og Papirfabrikationen. Canadas Træmasse, Cellulose- og Papirfabrikation har nu en Værdi af over [illegible] Dol[illegible] [illegible] Aaret. De ni Tiendedele af denne Produktion gaar til de Forenede Stater. Ligeledes vokser paa dette Omraade Udførslen til Storbritannien, Australien, New Zealand, Sydafrika, Øst- og Vestindien, Orienten og Syd- og Centralamerika. I eet Aar fremviste Canadas Eksport en Stigning paa [illegible] Dollars, og af denne vældige Sum skrev alene de 54.000.000 Dollars sig fra Salget af Cellulose og Papir. Canadas og de Forenede Staters Aviser udkommer daglig i over 30.000.000 Eksemplarer, hvortil der aarlig kræves 2.700.000 Tons Avispapir. Hertil medgaar 5.000.000 Favnestabler Træ, men det formodes, at i Aaret 1932 vil der behøves 9.000.000 Favne. Canada frembringer de 85 Procent af de 5.000.000 Favne som nu behøves, og holder 71 store Papirmøller i Gang. Møllernes Antal øges hvert Aar, ligesom den indskudte Kapital er i stærk Stigen. I 1908 f. Eks. beløb den indskudte Kapital i Cellulose- og Papirmøllerne sig til noget over 50.000.000 Dollars, i 1922 var den naaet op til 381.000.000 Dollars.

Canadas Erobring af den førende Stilling paa Avispapirets Omraade skyldes tre Omstændigheder:

1) De store og let tilgængelige Skovarealer med velskikket T[illegible] [illegible]brikation a[illegible]
2) Vandkrafters Tilstedeværelse i passende Mængde og umiddelbar Nærhed af Skovene.
3) Bekvemme Ba[illegible] ved Transporten af det færdige Fabrikat.

[illegible]

Med Hensyn til denne, den tredje Faktor, spiller De Canadiske Statsbaner en stor Rolle, idet deres Linier er ført gennem saadanne Omraader, der er rige paa naturlige Hjælpekilder — agrariske, mineralske og forstlige. I Øjeblikket besørger Statsbanerne de to Tredjedele af de Skovprodukter, som forsendes pr. Bane i Canada.

Canadas Vandkraft fortjener en særlig Omtale.

Det Minimum af Vandkraft, som allerede er tilgængeligt, beløber sig til 18.000.000 Hestekræfter i Døgnet, og den fulde kommercielle Udvikling vil komme op paa en Udvikling af over 32.000.000 HK., heri ikke indbefattet den umaadelige Vandkraft, som findes udenfor de beboede Omraader. Der udvikles nu henved 3½ Million HK., hvilket repræsenterer en Forøgelse paa 93 Procent indenfor et Tidsrum af 10 Aar. Med Hensyn til Udvikling af Vandkraft, staar Canada som det tredje i Rækken af Verdens Lande og som det andet, hvad Forbruget af Elektricitet angaar. Det har sat Rekord for den største Udvinding gennem et enkelt Anlæg og de udvundne Hestekræfter erstatter aarligt et Forbrug af for over 200.000.000 Dollars Kul. Endvidere er Udvindingen af yderligere 750.000 HK. projekteret.

I Betragtning af disse tre Faktorer: den rigelige Forsyning med brugbart Træ, med Elektricitet og med gode Transportmidler, er det let at forstaa, at Skovhugsten er en stor Bedrift. For Nybyggeren, som lever paa Landet, tilbyder der sig gode med Arbejde ved Skovhugsten, og det netop paa den Tid, da Jorden kræver den mindste Pasning. Det er et haardt og anstrengende Liv, Arbejdet er strengt, men der er en sund Tilværelse, og Arbejdet er godt betalt.

Bjerge af Træ, der skal anvendes til Papir-Fabrikation

NOGLE AREALER TIL DANSK BEBYGGELSE

Der findes mange danske Samfund i Canada, og i hele Landet gives der ingen, der er mere levende eller blomstrende end disse. Der [illegible] Danske [illegible] fremmede Forhold, har i Forbindelse med disse Nybyggeres store Arbejdsomhed været den vigtigste Aarsag til deres Fremgang. Paa faa Undtagelser nær tilhørte disse Mennesker Arbejderklassen og kom til Canada saa godt som uden at eje nogen anden Kapital end Beslutningen om selv at skabe sig et Hjem. Paa Victoria Egnen i [illegible] New Brunswick findes der en [illegible] Koloni, grundlagt i 1882, som driver blandet Landbrug. Kartoffelavlen og Malkekvæget er [illegible] Farmernes vigtigste [illegible].

Henved 40 miles østen for Port Arthur ved Pass Lake paa De Canadiske Statsbaner i Sibley-Distriktet, Ontario, ligger et samlet Landomraade, som særlig er forbeholdt de danske Nybyggere. Skoven, der oprindelig stod her, er fældet eller brændt af, men her findes endnu Gavntømmer nok til at forsyne Nybyggerne med Bjælker og Brædder saavel som med Træ til Cellulose, for hvilket der findes et godt Marked paa Stedet. Rydningen af denne Jord giver Nybyggeren rede Penge gennem Salget af Træ, og i hver en Rydning skyder der straks en tyk Pels af Græs og [illegible], der giver udmærkede Græsgange for Kvæget. Kløver, Alfalfa, Timothe, Havre, Byg, Roer og næsten alle Slags Græsser og Foderplanter trives glimrende. Arealet er godt afvandet. Nedbøren er passende, og man kan faa udmærket Brøndvand i 15 à 20 Fods Dybde. Ontarios Regering besørger Vejanlæggene, som giver godt med Arbejde til Nybyggerne, der bliver betalt for det efter de almindelige Takster, saa de her kan gribe Lejligheden til at tjene til Føden, medens de opdyrker deres Ejendom. Port Arthur og Fort Williams er gode Markeder for alt, hvad der avles.

Hele Omraadet er Ontarios Statsejendom, og Regeringen har, som allerede tidligere berørt, forbeholdt Danskerne det. Det sælges til Nybyggerne

for 50 cents pr. acre, hver Familie kan købe indtil 160 acres, og yderligere kan Familiens Overhoved købe 80 acres til, saa snart han har opfyldt sine Forpligtelser med Hensyn til Opdyrkningen af de første 160 acres. Naar Nybyggeren har opholdt sig paa Ejendommen et Aar, opført et beboeligt Hus og brudt 10 acres Jord, er Regeringen villig til at yde ham et kontant Laan paa ikke over 500 Dollars til fortsat Forbedring af Ejendommen. Summen afbetales gennem en vis Aarrække til en Rente af 6 Procent.

I Nærheden af Ochre-Floden, henved 160 miles fra Winnipeg, eller omtrent 20 miles fra Købstaden Dauphin ligger en af Vest-Canadas smukkeste Egne. Her har flere danske Familier med De Canadiske Statsbaners Assistance bosat sig i den Hensigt at skabe et dansk Samfund.

Største Parten af Jorden er sort Muldjord, let at behandle og villig til at give Afgrøde. Enhver Afgrøde, som kan avles andetsteds i Canada, vil ogsaa give et godt Udbytte her. De Gaarde, der er til Salg, har et Areal af 50 til 100 acres opdyrket Jord, og Stuehus, Lade, Kornmagasin og lign. forefindes. De fleste af Ejendommene er indhegnede og har en Brønd. Prisen varierer efter Gaardens Beliggenhed og Stand, men som Regel er den omkring 20 Dollars pr. acre. Med ca. 1000 Dollars kan Nybyggeren med Lethed komme i Gang paa en af disse Ejendomme.

Distriktet er godt afvandet, idet det ligger mellem de nærliggende Riding-Bjerge og Dauphin-Søen og saaledes er gennemstrømmet af mange Bække og Aaer. Vandaarerne ligger i en Dybde af 10 til 15 Fod og giver udmærket Brøndvand. Mange af disse Kilder er til Stadighed vandførende. Der falder en rigelig Nedbør.

Hele Landskabet er oversaaet med Trækrynger og med Bræmmer af Træer langs alle Bækkene. I de nærliggende Riding-Bjerge findes et af Canadas største Skovarealer, hvor Nybyggeren mod en ringe Betaling til Staten kan udtage Bjælker, Hegnspæle, Favnebrænde o. s. v.

Hvert Distrikt er omgivet af planerede Veje, af hvilke flere er godt grusede. Automobilerne kan køre næsten overalt, og der findes en glimrende Motorvej til Dauphin og Winnipeg. Landmændene kan da saa godt som hele Aaret rundt bringe Mælken til Stationen med Bil, undtagen midt om Vinteren, hvor der maa bruges Hestekøretøj. Alle Slags Landbrugsprodukter finder god Afsætning lige i Nærheden. Fra alle Gaardene er der praktisk talt kun tre miles til den nærmeste Skole, medens mange selvfølgelig har endnu kortere, og desuden er der flere udmærkede højere Skoler i Byen Dauphin. Statstelefonen har Ledninger der paa Egnen, saa enhver, som ønsker det, kan faa Telefon.

Yderligere Oplysninger saavel om dette som om andre Distrikter kan faas ved Henvendelse til De Canadiske Statsbaners Oplysningsbureau i København.

TILVÆRELSEN I NORDONTARIO

I Februar 1926 modtog Hr. W. C. Noxon, Provinsen Ontarios Generalagent i England, følgende Brev. Det er skrevet af en af de første danske Nybyggere paa Sibley-Egnen ved Pass Lake, Thunder Bay-Distriktet, Ontario. Det skildrer, hvorledes Tilværelsen formede sig for en Mand, som ganske uden Hjælp selv skabte sig et Hjem, alene i Kraft af sin Styrke og Energi.

»Det er blot halvandet Aar siden, at jeg og min Kammerat kom hertil. Vi var de første, som slog os ned her paa Sibley-Egnen, og følgelig var Forholdene til at begynde med ikke videre tiltalende. Vi kom her først i Maj, hvor vi endnu havde idt Nattefrost, hvad der var alt andet end behageligt, da vor første Bolig kun var opført af nogle Grene, under hvilke vi sov indhyllet i vore Tæpper, og al Madlavning maatte foregaa i det fri. Vort første Forehavende gik følgelig ud paa at rydde en Plet Jord paa min Kammerats Lod og bygge et Skur der. Men det var langtfra let Arbejde, da mange af Stammerne maatte bæres gennem en stor Eng, hvor der endnu ikke var drænet. Stamme efter Stamme blev fældet og baaret paa vore Skuldre tværs over Engen. Ofte snublede vi og sank i dybe Huller lige til Knæene.

Da vi havde rejst Væggene og lagt Tag over Skuret, maatte vi hente vore Ejendele og Levnedsmidler og desuden Brædder til Gulv og andet. Alt dette maatte vi bære derud paa vor Ryg, da vi, som Egnens første Pionerer endnu ikke kunde nyde godt af en Vej. Vi glædede os imidlertid over, at vi kun havde 2½ miles til Banen, men det kunde ogsaa være tilstrækkeligt, naar man skulde transportere al sit Gods paa Ryggen.

Saaledes var Forholdene da min Kammerat og jeg begyndte, men siden da har Tingene forandret sig. Allerede i Løbet af den første Sommer opfyldte Staten sit Løfte og anlagde en Landevej gennem Distriktet, og vi Nybyggere gjorde Vejarbejdet.

Vi er nu en dansk Koloni paa 28 Medlemmer, og skønt det kun er 18 Maaneder siden min Kammerat og jeg kom herud som de første Nybyggere, er her sket betydelige Forandringer siden da. Min Kammerat har en køn lille Hytte, saa godt indrettet og pillen og pudset, at man skulde tro, han ventede sin Brud med det første.

Her er nu kommet flere Nybyggere til, og da hver Mand blot faar en kvart Sektion (160 acres), har vi kun kort til Naboerne. I Løbet af et Aar eller to, naar vi har faaet ryddet mere Jord, vil vi kunne se hverandres Hjem. Til den Tid vil der ikke være Skure eller Hytter, men Huse — rigtige Huse, som enhver Kvinde maa kunne være glad over og føle sig tilpas i, og hvor hun vil faa Masser af Plads.

De, der har Heste, har bygget sig solide Stalde af Træstammer. Men denne Vinter bringer en af Nybyggernes Brødre et Savværk herud, og de fleste af Nybyggerne vil saa uden Tvivl benytte sig af Lejligheden til at skaffe sig Planker og Brædder med Byggeriet for Øje.

Ingen af Nybyggerne her havde nogen Kapital til at komme i Gang for, da de besatte sig, og følgelig har de ikke Raad til at holde lejet Hjælp, men enhver maa i ect og alt stole paa sig selv.

»I maa jo fejle idt, hvis I tror, I kan drive Landbrug herude i Krattet.« Denne Ytring maa vi ofte høre, naar udenforstaaende aflægger et lille Besøg. De ser Skoven med dens store Træer og faar straks den Idé, at vort Foretagende er haabløst. Det være dog saa langtfra Tilfældet. Rydningen er paa ingen Maade noget let Arbejde, men paa den anden Side

Quebec-Broen.

er det ikke nær saa strengt som Folk tror, naar de ikke selv har prøvet det. Det staar dem ikke klart, at den besværligste Del af Rydningen kan udføres ved Hjælp af Heste, Ild og Dynamit.

Til Trods for Arbejdet og Omkostningerne ved at rydde den skovbevoksede Jord er vi Nybyggere, som alle stod uden Kapital ved vor Ankomst, dog taknemlige for Skoven. Paa vore Lodder findes en Del Træer, anvendelige til Cellulose og atter andre til Gavntømmer, hvorved vor Eksistens er sikret indtil den Tid kommer, da vi udelukkende kan leve af vort Landbrug. Det er Skoven, der giver os til Livets Ophold, naar vi har erhvervet os vore »Hjemstavnslodder«, og det er Fortjenesten paa Tømmeret, som bøjsætte os i Stand til at paabegynde vort Landbrug paa et ringe Grundlag.

Medens Skovhugsten giver os godt med Arbejde i Vintermaanederne, kan det nok hænde, at Begyndere vil have ondt ved at faa det til at gaa rundt det første Par Somre. I den Periode er vi til en vis Grad henvist til at søge Arbejde udenfor vore Lodder, ved Vejanlæg eller lign. Ved alle den Slags offentlige Arbejder gives der altid os Nybyggere Fortrinet.

Med Hensyn til Fremtiden, saa nærer de af os, der virkelig er Landmænd, ingen Frygt. Her hvor vi har bosat os, er største Parten af Jorden af udmærket Bonitet, og i Betragtning af de Resultater, der allerede er opnaaet her paa Stedet med Foderplanter, har vi absolut Grund til at nære det bedste Haab. Vel kræver det meget Arbejde og stor Udholdenhed at komme i Gang med Landbruget paa en saadan Lod, men jeg tror, vi vil faa Held med os.

Ja, jeg er endogsaa tilbøjelig til at mene, at dersom Ejeren af en af denne Egns Hjemstavnslodder ikke skulde faa Held med sig, saa er det ikke Loddens Skyld.«

Hjemstavnsregulativet

Nybyggeren kan hos den canadiske Regering sikre sig et Skøde paa 160 acres, den saakaldte »Hjemstavns-Lod«. Ogsaa her vil Canadian National Railways hjælpe ham med at træffe et heldigt Valg, men det maa fremhæves, at at alle disse Lodder bliver selvfølgelig den Jord, der ligger udenfor en rimelig Afstand fra Jernbanen, først optaget, og at Største Delen af de for Øjeblikket værende uoptagne Lodder er beliggende ret langt fra Jernbane-Forbindelse.

Hjemstavnsregulativet lyder saaledes: Enhver Person, der er Familiens Overhoved, og enhver Mandsperson, der har fyldt sit attende Aar og er britisk Undersaat, eller som erklærer at ville være britisk Undersaat, og som opfylder Emigrantlovens Bestemmelser, kan søge om at overtage en Hjemstavnslod paa 160 acres (mere eller mindre). Der erlægges et Tiltrædelsesgebyr paa ti Dollars, og Nybyggeren maa rejse et Vaaningshus paa Lodden og opholde sig der paa Stedet mindst seks Maaneder i hvert af de tre paafølgende Aar. I disse tre Aar maa han hvert Aar opdyrke et Stykke af Jorden. Ved Slutningen af denne Periode maa han have brudt mindst tredive acres af Hjemstavnslodden, og af disse tredive acres maa mindst de tyve være tilsaaede. Hvor Jorden er vanskelig at opdyrke paa Grund af Krat eller Sten, kan der opnaas Lempelser med Hensyn til Størrelsen af det Areal, der kræves ryddet. Paa saadanne Steder, hvor Jorden ikke egner sig for Kornavl, kan Holdet af Kreaturer paa visse Betingelser træde i Stedet for Jordens Opdyrkning.

Overtageren af en Hjemstavnslod kan opfylde Forpligtelserne med Hensyn til sin Bopæl ved at opholde sig paa en Farm paa ikke under firsindstyve acres, og som ikke ligger over ni miles fra hans Lod. Og Farmen, hvor han opholder sig, maa kun ejes af hans Fader, Moder, Søn, Datter, Broder eller Søster. Dersom han er bosat paa denne Maade, maa der ryddes halvtredsindstyve acres af Hjemstavnslodden, og af disse maa atter de tredive acres være tilsaaede saaledes, at der hvert Aar, regnet fra Tiltrædelsesdagen, bliver udført et passende Stykke Arbejde.

Det anførte Regulativ gælder den Jord, der er tilgængelig i Manitoba, Saskatchewan og Alberta samt i Distriktet ved Peace River i den nordlige Del af British Columbia, hvor der findes et Areal paa 3,500.000 acres.

Emigrationsloven

Danskere, der indvandrer til Canada, behøver kun [illegible] acres [illegible] Pas, istedetfor af Loenet, der forlanges intet Visum. Der tages intet Forbehold overfor Danske, men forinden Billetten til Bestemmelsesstedet maa Emigranten ved sin Ankomst være i Besiddelse af nogle Penge, i hvert Fald ikke under $ 25, saa Vedkommende har tilstrækkeligt til sit Ophold

Montreal.

Winnipeg.

indtil han kan faa Arbejde, og til sin eventuelle Viderebefordring til et Sted, hvor et saadant kan opnaas.

Emigrantloven for Canada nægter følgende Personer Adgang til Landet:

1. Idioter eller Taaber, Epileptikere eller sindssyge Personer, eller saadanne, som tidligere har vist Tegn paa Sindssyge.
2. Personer, som lider af nogen som helst Form for Tuberkulose eller nogen som helst Slags smitsom Sygdom.
3. Umoralske Personer og Forbrydere.
4. Professionelle Tiggere, Vagabonder, kroniske Drankere og Personer, der kan antages at ville blive en Byrde for Staten.
5. Anarkister eller Medlemmer af saadanne Organisationer, der modsætter sig den vedtagne Regeringsform.
6. Personer, der tidligere er blevet nægtet Adgang til Canada, eller som er blevet udvist af Canada.
7. Emigranter paa over femten Aar, som ikke er i Stand til at læse eller skrive.
8. Blinde, Døve eller Krøblinge.

Toldloven

Følgende Genstande skal ikke fortoldes ved Indførslen i Canada: Nybyggernes personlige Effekter, Klæder, Udstyr, Værktøj og Redskaber, Jagtgeværer, Musikinstrumenter, Symaskiner, Skrivemaskiner og ikke heller Kvæg, Cykler, Køretøjer og Agerbrugsredskaber, forsaavidt disse er blevet taget i Brug af Emigranten mindst seks Maaneder før hans Afrejse til Canada.

Maskiner, Redskaber og andre Artikler, der er beregnede paa industrielle Hensigter eller er en Salgsvare, er toldpligtige.

Endvidere er følgende Genstande toldfrie: Bøger, Malerier, Familiesølv eller Plet og Familie-Arvestykker. Ting som ellers maatte være toldpligtige kan indføres som Ejerens personlige Ejendom, naar de ledsages af Ejeren. Saadanne Sager maa ikke sælges eller paa anden Maade afhændes, før de

har været tolv Maaneder i Brug i Canada. Saafremt de bliver solgt, maa der betales Told. Canadian National Railways transporterer Nybyggernes Ejendele, der ikke er indbefattet i den frie Bagage, til særdeles lave Takster.

Raad til Emigranter

De, der har i Sinde at udvandre, maa huske paa, at Canada ikke er Stedet for dem, som haaber at tjene Penge uden at arbejde derfor. Paa den anden Side venter der dem, som vil og kan arbejde, ganske ubestridelige Muligheder i Canada. Med blot almindeligt Held kan Emigranten blive Ejer af egen Gaard og Hjem, som kan yde ham et sorgfrit Underhold.

Emigranter, som rejser med Kolonistvognene, bør tage en Pude og Plaid eller Tæppe med sig til Brug for Natten i Toget. Undtagen i Turist- og Standardsovevognene sørger Jernbaneselskaber ikke for Sengetøj. En Thepotte og et Par Kopper bør der ogsaa findes i Bagagen, idet man altid kan faa kogende Vand til at lave The af i Kolonistvognene. Mad kan købes undervejs, baade i Frokostvognene og ved Holdepladserne, og til meget rimelige Priser.

Paa Canadian National Railways maa den Rejsende paa hver hel Billet gratis medtage en Bagage paa 150 lbs. og 75 lbs. for hvert Barn, til hvem der er løst halv Billet. Dog er det tilladt de Rejsende, baade Kolonister og Turister, som skal til Steder i Manitoba, Saskatchewan, Alberta og British Columbia, gratis at medtage en Bagage paa 300 lbs. og desuden 150 lbs. paa hver halv Billet.

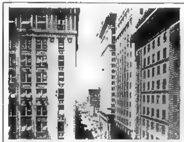
Maal og Vægt

112 engelske Pund (lbs.) = 50 kg.

1 acre = 0,405 ha.

1 engelsk mile = 1,6 km.

1 bushel er omtrent 36 liter.

Toronto.

Granville Gaden, Vancouver

Mønt.

Canadas Møntfod er Dollars. Den canadiske Dollars Parikurs er den samme som den amerikanske.

$ 1 (een Dollar) = 100 cents

Af Sølvmønter findes der 5-Cents, 10-Cents, 25-Cents og 50-Cents. (Den nye 5-Cents er fremstillet af Nikkel.)

Der findes en Kobbermønt, som gælder 1 Cent.

Den canadiske Stats Pengesedler udstedes til en Værdi af $ 1 og $ 2. Bankerne udsteder Pengesedler med en paalydende Værdi af $ 5, $ 10, $ 20, $ 50, $ 100, $ 500, $ 1000, $ 5000.

Jernbanerejsernes Varighed.

		Døgn		Timer	
Halifax til	Montreal (Que)	1	Døgn	1	Time
»	» Ottawa (Ont)	1	»	4	»
»	» Toronto (Ont)	1	»	11	»
»	» Port Arthur (Ont)	2	»	5	»
»	» Fort William (Ont)	2	»	5	»
»	» Winnipeg (Man)	3	»	1	»
»	» Regina (Sask)	3	»	13	»
»	» Saskatoon (Sask)	3	»	17	»
»	» Prince Albert (Sask)	4	»	2	»
»	» Calgary (Alta)	4	»	14	»
»	» Edmonton (Alta)	4	»	3	»
»	» Prince Rupert (B. C.)	5	»	19	»
»	» Vancouver (B. C)	5	»	10	»
»	» Victoria (B. C)	5	»	18	»

Der er efter vor Erfaring en Række almindelige Spørgsmaal, der straks melder sig hos dem, der tænker paa at emigrere til Canada, og som ikke findes besvarede i foranstaaende. Vi skal derfor henlede Deres Opmærksomhed paa nedenstaaende Spørgsmaal og Svar, da disse sikkert ogsaa vil være af Interesse for Dem.

1. Hvilke Papirer kræves for Indrejse til Canada?

   SVAR. For Skandinavers Vedkommende kun et almindeligt Politipas. Dette faas hos Politimesteren i Deres Distrikt. De skal ikke have Deres Pas viseret. De maa dog passe, at Passet udtrykkelig lyder paa *Canada.*

2. Fordres der nogen Læge-Erklæring, Koppe-Attest, Straffe-Attest eller lignende?

   SVAR. Nej. Dog maa De underkaste Dem en Undersøgelse af Dampskibsselskabets Læge før De gaar ombord i Udvandrerdampperen. Nærmere Oplysninger desangaaende faas hos det Dampskibsselskab, hvormed De agter at rejse.

3. Hvad koster Billetten til Canada?

   SVAR. Vort Kontor sælger ikke Billetter. Billetprisen kan faas opgivet ved Henvendelse til en autoriseret Dampskibsagent.

4. Kan man arbejde sig over eller faa Billetten betalt imod senere at yde Arbejde for Billettens Pris?

   SVAR. Nej.

5. Jeg taler ikke Engelsk; er det nogen Hindring for, at jeg kan rejse til Canada?

SVAR: Nej. Naturligvis kan det kun anbefales Dem at lære saa meget Engelsk som muligt før Deres Afrejse, selv om De ogsaa forholdsvis hurtigt vil sætte Dem ind i Sproget, naar De først er derovre og kun hører det engelske Sprog talt.

6. Vil jeg, der er uddannet Landmand, kunne opnaa Arbejde paa en canadisk Farm kort efter Ankomsten, og hvorledes skal jeg i saa Fald forholde mig for at opnaa Arbejde?

SVAR: Ja. Vi beder Dem udfylde hoslagte blaa Blanket saa nøjagtigt som muligt og indsende den hertil Kontoret. Saa snart vi har modtaget Meddelelse fra Dem om hvilken Dampskibslinie De rejser med samt Datoen for den paagældende Dampers Afgang, sender vi Blanketten ud til vort Kontor i det Distrikt, De ønsker at rejse til, hvilket Kontor da vil være forberedt paa Deres Komme. Forud for Deres Afgang herfra giver vi Dem et Introduktionskort til nævnte Kontor, hvor De da præsenterer Dem straks efter Deres Ankomst. Kontoret vil da være Dem behjælpelig med at komme i Forbindelse med Farmere, der har Brug for Arbejdskraft, ligesom De der vil kunne faa Oplysning om alle Forhold, der maatte være af Interesse for Dem.

7. Er det muligt for mig, der *ikke* har noget særligt Kenskab til Landbrug, at opnaa Plads paa en Farm i Canada, naar jeg er villig til at tage fat ved Landbruget?

SVAR: Ja; dog maa De naturligvis ikke forvente straks at kunne opnaa nogen stor Løn. Ligeledes forudsættes naturligvis, at Deres Helbred og Fysik gør Dem tjenlig til Landarbejde. (Se iøvrigt Besvarelsen af Punkt 6).

8. Er der nogen Efterspørgsel efter kvindelig Arbejdskraft i Canada?

SVAR: Ja. Der er for Tiden meget stor Efterspørgsel efter unge Kvinder, der har Erfaring i almindelig huslig Gerning, og som er villige til at tage saadan Beskæftigelse. Saadanne, der samtidig har Kendskab til almindelig Madlavning, er særlig eftertragtede.

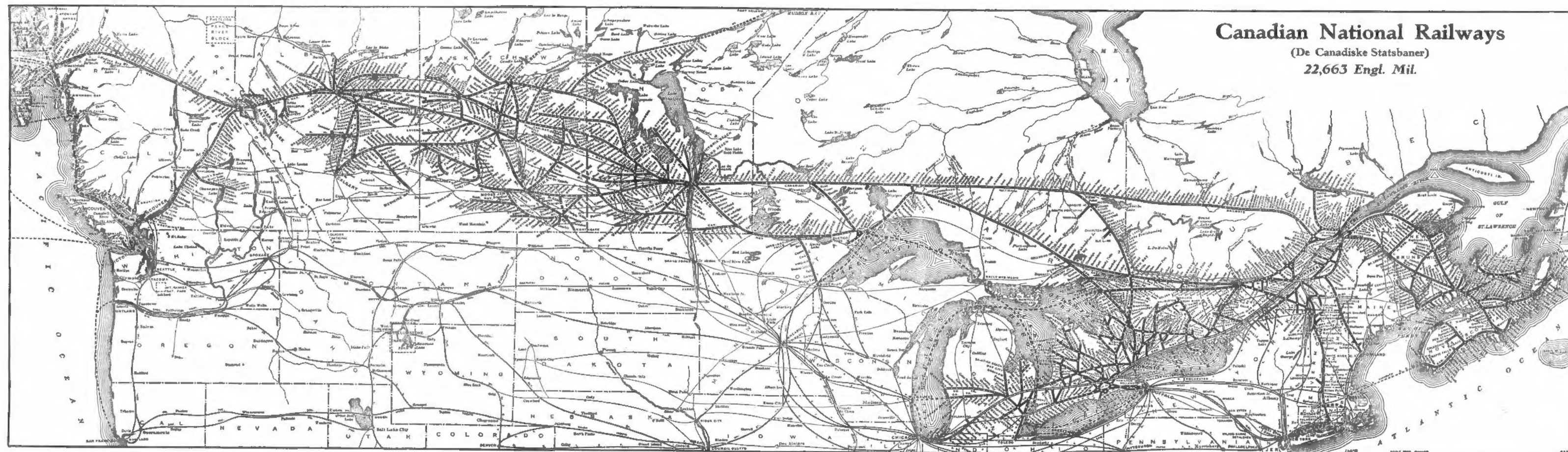
9. Hvorledes skal jeg forholde mig for at opnaa Beskæftigelse som Husassistent eller Kokkepige i Canada?

SVAR: De bedes udfylde hoslagte blaa Blanket saa nøjagtigt som muligt og derefter indsende den hertil Kontoret med Angivelse af hvornaar og med hvilken Damper De rejser, samt anføre hvilken Del af Canada, De har tænkt Dem at rejse til. Vi kan da give Dem et Introduktionskort til et af vore Kontorer i Canada, der vil være Dem behjælpelig efter Deres Ankomst. Ligeledes kan vi give Dem Adresser paa Engageringsbureauer og Women's Hostels, hvortil De trygt kan henvende Dem for at faa Arbejde anvist.

10. Indgaar jeg nogen som helst Forpligtelse ved at betjene mig af CANADIAN NATIONAL RAILWAYS' Assistance?

SVAR: Nej. Al Assistance, der ydes af vor Organisation — saavel her i Danmark som i Canada — er gratis og uden nogen Forpligtelse for Dem. Dog maa det selvfølgelig forventes, at de Oplysninger, De giver os om Dem selv, er fuldt ud korrekte.

SØREN HEPTERSENS
BOGTRYKKERI

VERDENS STØRSTE TRANSPORTSYSTEM

CANADA

